ПРАЛЕТАРЫ УСІХ КРАЕЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЗЬВЯЗДА

Орган ЦК і Менскага гарому Камуністычнай партыі (б) Беларусі.

Год выданьня XV
№ 91 (4343)
СУБОТА, 23 красавіка
1932 г.

МЕНСК, Савецкая 63

СЕНЬНЯ У НУМАРЫ

ПАСТАНОВА САВЕТУ НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ БССР І ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТУ КП(б)Б — Асноўныя ўстаноўкі для складаньня другога пяцігадовага пляну разьвіцьця народнай гаспадаркі і культуры БССР (1 стар.).
62-годзьдзе з дня нараджэньня У. І. ЛЕНІНА (3 стар.).
А. ЕЛІЗАРАВА — Аб жыцьці Ўладзімера Ільліча Ульянава-Леніна ў Казані (1887-1889 г. г.) (3 стар.).
IX-ты УСЕСАЮЗНЫ ЗЬЕЗД ПРАФСАЮЗАЎ (2 стар.).
100 проц. стварэньнем насенных і страхавых фондаў, правільнай арганізацыяй пастаянных вытворчых брыгад забясьпечым поўнае выкананьне пасеўных плянаў (3 стар.).
Барацьбу за колькасьць прадукцыі злучыць са змаганьнем за якасьць (1 стар.).
Урачысты зьлёт ударнікаў фінансавага фронту (4 стар.).
Ударна падрыхтавацца да пачатку дарбудаўніцтва (3 стар.).
ЖЭНЭВА. Савецкі Саюз абараняе справу міру і раззбраеньня (4 стар.).
КІТАЙ. Адкаўленьне шанхайскіх перагавораў адкладваецца (4 стар.).
Белагвардзейскія правакацыі ў Харбіне (4 стар.).

АСНОЎНЫЯ ЎСТАНОЎКІ ДЛЯ СКЛАДАНЬНЯ ДРУГОГА ПЯЦІГАДОВАГА ПЛЯНУ РАЗЬВІЦЬЦЯ НАРОДНАЙ ГАСПАДАРКІ І КУЛЬТУРЫ БССР

ПАСТАНОВА САВЕТУ НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ БССР І ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТУ КП(б)Б

Галоўнейшымі ўстаноўкамі пры складаньні другой пяцігодкі БССР зьяўляюцца дырэктывы XVII канфэрэнцыі УсеКП(б), у якіх паказана, што:

«Асноўнай палітычнай задачай другой пяцігодкі зьяўляецца канчатковая ліквідацыя капіталістычных элемэнтаў і кляс наогул, поўнае зьнішчэньне прычын, якія параджаюць клясавую розносьць і эксплёатацыю, і перамаганьне перажыткаў капіталізму ў эканоміцы і сьвядомасьці людзей, ператварэньне ўсяго працоўнага насельніцтва краіны ў сьвядомых і актыўных будаўнікоў бясклясавага сацыялістычнага грамадзтва.

На аснове ліквідацыі паразытычных клясавых элемэнтаў і агульнага росту народнага даходу, які цалкам ідзе ў распараджэньне працоўных, павінен быць дасягнуты значна больш шпаркі ўздым дабрабыту рабочых і сялянскіх мас і пры гэтым рашучае паляпшэньне ўсяго жыльлёвай і камунальнай справы ў БССР. Канфэрэнцыя лічыць, што забясьпячэньне насельніцтва асноўнымі спажывецкімі таварамі і, у тым ліку, прадметамі харчаваньня, павінна да канца другой пяцігодкі павялічыцца ня менш, як у 2-3 разы супроць канца першай пяцігодкі...

... Шпаркі рост сацыялістычнай гаспадаркі ў порыд другой пяцігодкі ў нацыянальных рэспубліках і абласьцях абумоўлівае зжываньне эканамічнай і культурнай адсталасьці нацыянальнасьцяй, якая дасталася ў спадчыну ад царскага калёніяльна-капіталістычнага рэжыму». (з розал. XVII канфэрэнцыі УсеКП(б).

Пасьпяховае сканчэньне першай пяцігодкі за чатыры гады і рэалізацыя гэтай асноўнай палітычнай задачы вызначаюць высокія тэмпы росту народнай гаспадаркі і культуры БССР у порыд другой пяцігодкі.

Ажыцьцяўленьне задач другой пяцігодкі «магчыма толькі на базе разгорнутай тэхнічнай рэканструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі — прамысловасьці, транспарту, сельскай гаспадаркі... **асноўнай і рашаючай гаспадарчай задачай другой пяцігодкі зьяўляецца завяршэньне рэканструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі**, стварэньне навейшай тэхнічнай базы для ўсіх галін народнай гаспадаркі».

Кіруючыся ўказаньнямі дырэктывамі XVII усесаюзнай партканфэрэнцыі і выходзячы з дасягнутых ужо рабочай клясай БССР, пад кіраўніцтвам КП(б)Б пры брацкай дапамозе пралетарыяту ўсяго Савецкага Саюзу, посьпехаў у выкананьні першай пяцігодкі, Савет Народных Камісараў БССР і ЦК КП(б)Б пастанаўляюць прапанаваць партыйным, савецкім, гаспадарчым, прафэсыянальным і навукова-дасьледчым арганізацыям неадкладна пачаць распрацоўку пляну другой пяцігодкі і вызначыць наступны напрамак і абём разьвіцьця асноўных галін народнай гаспадаркі БССР на другое пяцігодзьдзе:

I.

Забясьпечыць у другой пяцігодцы такія разьмеры капітальных укладаньняў у народную гаспадарку БССР, асабліва ў вядучыя галіны прамысловасьці (энэргэтыка, торф, хэмія, мэталяапрацоўчая прамысловасьць, будаўнічыя матар'ялы і інш.) і сельскай гаспадаркі (жывёлагадоўля, тэхнічныя культуры, пераапрацоўка сельска-гаспадарчай прадукцыі і інш.), якія прывялі б да максымальнага скарыстаньня скрытовых і энэргетычных рэсурсаў краіны да ператварэньня БССР у перадавую індустрыяльна-аграрную краіну.

II.

Важнейшым элемэнтам тэхнічнай рэканструкцыі народнай гаспадаркі БССР зьяўляецца стварэньне навейшай энэргетычнай базы, аснованай на максымальным скарыстаньні мясцовых энергетычных рэсурсаў (перш за ўсё торфу). На працягу другога пяцігодзьдзя павінна быць праведзена электрыфікацыя буйнай прамысловасьці, максымальную мэханізацыю вытворчых працэсаў у дробных прадпрыемствах, паступовае ўкараненьне электраэнэргіі ў сельска-гаспадарчую вытворчасьць, шырокую электрыфікацыю камунальнай гаспадаркі і культурна-бытавога абслугоўваньня працоўных.

Прадугледзець у другой пяцігодцы электрабудаўніцтва арыентыровачна ў разьмеры 550 тыс. клв. з выпрадоўкай электраэнэргіі ў 1937 г. ня менш як 2,5 мільярды клв. гадзін.

III.

Разьвіцьцё прамысловасьці БССР павінна забясьпечыць няўхільнае павышэньне яе вядучай ролі ў сацыялістычнай рэканструкцыі народнай гаспадаркі і спэцыялізацыю народнай гаспадаркі БССР у народна-гаспадарчым комплексе ўсяго Савецкага саюзу. У адпаведнасьці з гэтым асабліва інтэнсыўна павінны разьвівацца вядучыя галіны прамысловасьці, у першую чаргу тыя, якія базуюцца на мясцовым сырцы (хэмічная прамысловасьць, торф, мэталяапрацоўная прамысловасьць, будаўнічыя матар'ялы, ільна-пяньковая, тэкстыльная прамысловасьць і прамысловасьць па пераапрацоўцы сельска-гаспадарчых прадуктаў).

Вызначыць агульны рост прадукцыі ўсяе прамысловасьці на канец другой пяцігодкі ня менш як у 3-4 разы ў параўнаньні з 1932 г.

На важнейшых галінах прамысловасьці ў другім пяцігодзьдзі павінны быць пастаўлены наступныя задачы:

а) **ПА ТОРФЕ** выходзіць з поўнага задаваленьня патрэб энэргагаспадаркі БССР у апале, а таксама з шырокага разгортваньня мэханічнай і хэмічнай пераапрацоўкі торфу (торфаізаляцыя, торфафанэра, подсьціл, брыкетаваньне, каксаваньне і газафікацыя). Давесьці здабычу торфу да 10 млн. тон у 1937 годзе ў параўнаньні з 1,5 млн. тон у 1932 г.;

б) **ПА ХЭМІЧНАЙ ПРАМЫСЛОВАСЬЦІ** забясьпечыць максымальнае разгортваньне, на базе комплекснага скарыстаньня значных сырцовых рэсурсаў у БССР, торфахэміі (пераапрацоўка тарфянай смалы, скарыстаньне пабочных прадуктаў), лесахэміі (канфольна і мыльна-экстрактныя заводы і інш.), біахэміі (ацэтонабутылавая вытворчасьць і інш.), тутавой прамысловасьці, лекафарбавай вытворчасьці плястычных мас і г. д. Асобна павінна быць распрацавана пытаньне аб рэсурсах і комплексным скарыстаньні сапрапелевых залежаў.

На падставе разьвіцьця хэмічнай прамысловасьці ўсяго Саюзу ССР і БССР у другім пяцігодзьдзі павінна шырока разьвіцца хэмізацыя ўсяе народнай гаспадаркі БССР, як адзін з асноўных элемэнтаў тэхнічнай рэканструкцыі;

в) **ПА МЭТАЛЯАПРАЦОЎЧАЙ ПРАМЫСЛОВАСЬЦІ** забясьпечыць разьвіньцё ў разьмерах і напрамку задаваленьня патрэб народнай гаспадаркі БССР і частковa сумежных раёнаў іншых саюзных рэспублік у пасобных відах машынабудаўніцтва (тарфяное, дарожнае, мэліярацыйнае, будаўнічыя мэханізмы, камунальнае абсталяваньне, спэцыяльныя віды сельска-гаспадарчых машын, дакладная мэханіка і інш.). Асабліва ўвага павінна быць зьвернута на стварэньне сыстэмы тэхнічна-ўдасканаленых прадпрыемстваў па рамонце, а таксама на рэканструкцыю і спэцыялізацыю існуючых прадпрыемстваў;

г) **ПРАМЫСЛОВАСЬЦЬ БУДАЎНІЧЫХ МАТАР'ЯЛАЎ І СІЛІКАТАЎ** павінна разьвівацца, выходзячы з поўнага задаваленьня ў будаўнічых матар'ялах з мясцовага сырцу патрэб будаўніцтва БССР у другім пяцігодзьдзі і спаўжэньня рэшам будаўнічых матар'ялаў іншых раёнаў СССР (цэмэнт і яго сурагаты, новыя віды сьцяных і дахавых матар'ялаў, усе віды дарожных будаўнічых матар'ялаў, гапчарныя вырабы, шкло і шкляныя вырабы, агня і кісларатрывалая, эфэктыўная і сілікатная цэгла, керамічныя вырабы і інш.);

д) **ПА ЛЯСНОЙ ГАСПАДАРЦЫ І ДРЭВААПРАЦОЎЧАЙ ПРАМЫСЛОВАСЬЦІ** забясьпечыць правільнае мерапрыемствы па адналёсьні, поўным захаваньні і нармальнай эксплёатацыі лясоў БССР за лік рашучага скарачэньня драўніны ў апалавым балансе БССР і максымальнае скарыстаньне сырцовых рэсурсаў праз укараненьне паглыбленай мэханічнай і хэмічнай пераапрацоўкі драўніны (стандартныя дамы, дэталі, трубы і інш.);

е) **ТЭКСТЫЛЬНАЯ, ІЛЬНАПЯНЬКОВАЯ** прамысловасьць павінна значна разьвіцца. Прадукцыю ільнапяньковай вытворчасьці вызначыць арыентовачна да 200 млн. мэтраў тканіны вытворчага і спажывецкага прызначэньня, для чаго прадугледзець будаўніцтва прадзільна-ткацкіх прадпрыемстваў з давядзеньнем колькасьці верадён у БССР да 75-100 тыс.

На скарыстаньні адыходаў ільнапяньковай прамысловасьці і інш. адыходаў павінна шырока разьвіцца паперовая прамысловасьць.

ж) **ПА ХАРЧОВАЙ ПРАМЫСЛОВАСЬЦІ** ўсямерна разьвіць пераапрацоўку сельска-гаспадарчай прадукцыі, у першую чаргу мясных і малочных прадуктаў і салавіны і гародніны, а таксама кансэрвовую вытворчасьць для ўнутранога спажываньня БССР і для вывазу ў іншыя раёны СССР;

з) **МЯСЦОВАЯ І САМАТУЖНАЯ ПРАМЫСЛОВАСЬЦЬ** на аснове максымальнага скарыстаньня мясцовых відаў сырцу павінна значна ўзмацніць выраб прадметаў шырокага спажываньня і разьвіць промыслы і вытворчасьці, якія дамагаюцца і абслугоўваюць прамысловасьць і сельскую гаспадарку. Саматужная прамысловасьць у другім пяцігодзьдзі павінна быць цалкам каапэравана.

IV.

Па сельскай гаспадарцы «завяршыць сацыялістычную рэканструкцыю з тым, каб машына-трактарныя станцыі ахапілі ўсе калгасы і ў асноўным завяршылі мэханізацыю с.-г. вытворчасьці», ставячы ў цэнтры ўвагі задачы арганізацыйна-гаспадарчага ўмацаваньня калгасаў і сацыялістычнага перавыхаваньня калгасных мас. Забясьпечыць спэцыялізацыю сельскай гаспадаркі БССР у кірунку інтэнсыўнага разьвіцьця жывёлагадоўлі і тэхнічных культур і ператварэньня на гэтай аснове БССР з раёну спажываючага ў раён вытваральнага скарыстаньня с.-г. машын і рашучага павышэньня на гэтай аснове ўраджайнасьці і таварнасьці саўгасаў і калгасаў;

б) намеціць рост ураджайнасьці збожжа, траў і бульбы ня менш, як на 60 проц. і тэхнічных культур—на 75-80 проц. параўнальна з фактычнай сярэдняй ураджайнасьцю першай пяцігодкі;

в) у галіне сацыялістычнай жывёлагадоўлі паставіць у другую пяцігодку, як неадкладную задачу, вырашэньне ў асноўным жывёлагадоўчай праблемы праз узмацненьне і далейшае разьвіцьцё жывёлагадоўчых саўгасаў, таварных жывёлагадоўчых фэрм, разьвіцьцё мэханізацыі і электрыфікацыі асноўных працэсаў жывёлагадоўлі і замену беспародных жывёлы ў саўгасах і калгасах племянной і палепшанай жывёлай, якая забясьпечвае высокую таварнасьць.

Дабіцца да 1937 г. павялічэньня стада буйнай рагатай жывёлы на 35—40 проц., сьвіней—да 5—6 млн. штук і коняй — на 10 проц.;

г) сельска-гаспадарчая вытворчасьць павінна спадкацца машынамі ў такіх разьмерах і кірунку, якія-б забясьпечвалі завяршэньне ў асноўным мэханізацыі паляводзтва, жывёлагадоўлі і першапачатковай апрацоўкі сельска-гаспадарчай прадукцыі.

Агульную магутнасьць трактарнага парку давесьці да канца другой пяцігодкі да 400 тыс. НР для ўсіх патрэб народнай гаспадаркі па БССР.

V.

ПА ТРАНСПАРЦЕ правесьці карэнную рэканструкцыю ўсіх відаў транспарту і асабліва воднага (рэканструкцыя сыстэм рэк Дняпра, Бярэзіны, Прыпяці, Заходняй Дзьвіны) і дарожнага (бязрэйкавага) транспарту. Запраектаваць мерапрыемствы, якія забясьпечаюць максымальную прапускную здольнасьць транспартнай сыстэмы БССР, зьвярнуўшы належную ўвагу на авія і аўтатранспарт.

VI.

У ГАЛІНЕ ПАЛЯПШЭНЬНЯ МАТАР'ЯЛЬНА - БЫТАВОГА АБСЛУГОВАНЬНЯ ПРАЦОЎНЫХ, КАМУНАЛЬНАЙ І ЖЫЛЬЛЁВАЙ ГАСПАДАРКІ. У другой пяцігодцы павінна быць забясьпечана рэзкае паляпшэньне матар'яльна-бытавога дабрабыту працоўных мас. Узровень забясьпячэньня насельніцтва асноўнымі спажывецкімі таварамі, у тым ліку і харчамі, павінен быць павялічан да канца другой пяцігодкі ў 2-3 разы ў параўнаньні з канцом першай пяцігодкі.

Абавязковай умовай паляпшэньня матар'яльна-бытавога дабрабыту працоўных зьяўляецца разгортваньне лёгкай (швэйнай, гарбарна-абутковай) і харчовай прамысловасьці, выкананьне і перавыкананьне імі вытворчых плянаў і павышэньне якасьці прадукцыі.

У ГАЛІНЕ КАМУНАЛЬНА-ЖЫЛЬЛЁВАЙ гаспадаркі трэба забясьпечыць такі рост камунальнага і жыльлёвага будаўніцтва, які-б пераганяў рост рабочага насельніцтва і стварыў-бы ўмовы для няўхільнага паляпшэньня жыльлёва-бытавога становішча працоўных. Выходзячы з гэтага, намеціць:

а) давядзеньне ў 1937 годзе нормы жылой плошчы ў гарадох і рабочых пасёлках да 7 кв. мэтраў на чалавека і для рабочых с.-г. сактару — да 6 кв. мэтраў;

б) арганізацыю правільнага водаспажываньня ва ўсіх населённых (будаўніцтва вадаправодаў за ўсіх буйных гарадох);

в) арганізацыю рогулярнай апысткі ў гарадох і будаўніцтва каналізацыі ў буйнейшых прамысловых цэнтрах (Гомель, Віцебск, Магілеў, Бабруйск);

г) разгортваньне будаўніцтва лазьняў і пральняў, давёўшы да 24-х памывак у год на чалавека;

д) разьвіцьцё гарадзкога аўтатранспарту, паширэньне менскага трамваю, рэканструкцыю віцебскага і будаваньне трамваю ў Гомелі;

е) разгорнутае будаўніцтва па гарадзкім дабрабыце (брукаваньне, абзеляненьне і інш.);

ж) разгортваньне мерапрыемстваў у галіне аховы і аздараўленьня ўмоў працы, асабліва прафілактычнага характару, зьвярнуўшы асаблівую ўвагу на забясьпячэньне насельніцтва БССР усімі відамі стацыянарнай і перасоўнымі формамі лекавай дапамогі і правядзеньне мерапрыемстваў па рашучым выкараненьні эпідэмічных захворваньняў;

з) поўны ахоп сеткай дзіцячых і дашкольных устаноў усіх дзяцей дашкольнага ўзросту, максымальнае разьвіцьцё ўстаноў аховы мацеры і дзіцяці.

Вялікае значэньне ў справе павышэньня тэмпаў уздыму ўсёй народнай гаспадаркі, вынёсьленьня розэрваў росту сацыялістычнага накапленьня і, як вынік гэтага — лепшага задаваленьня запатрабаваньняў працоўных мас — мае разгортваньне савецкага гандлю і ў першую чаргу раздробнага. Трэба ўсямерна пашыраць і тэхнічна рэканструяваць усю гандлёвую сетку. Толькі на аснове разгорнутага таваразвароту «магчыма падрыхтаваць адмену нармаваньня водпуску тавараў і замяніць сыстэму цэнтралізаванага размеркаваньня разгорнутым савецкім гандлем».

VII.

У ГАЛІНЕ НАЦЫЯНАЛЬНА-КУЛЬТУРНАГА БУДАЎНІЦТВА забясьпечыць рэзкае павышэньне культурнага ўзроўню ўсяго насельніцтва і шырокае культурнае абслугоўваньне ўсіх нацыянальнасьцяй рэспублікі на роднай мове:

а) забясьпечыць увядзеньне ўсеагульнага абавязковага сямігадовага навучаньня для ўсіх дзяцей і поўную палітэхнізацыю школы. У агульнасьветнай палітэхнічнай школе забясьпечыць паступовае падаўжэньне тэрмінаў навучаньня да 17 год, у першую чаргу на важнейшых вучастках народнай гаспадаркі, улічваючы пры гэтым патрэбу падрыхтоўкі кадраў. Прадугледзіць значнае разгортваньне пазашкольнай работы з дзяцьмі ў цеснай сувязі з усёю работай школы;

б) прадугледзіць мерапрыемствы для павышэньня агульна-асьветнага і палітэхнічнага ўзроўню дарослага насельніцтва ня менш як у аб'ёме пачатковай школы для ўсіх працоўных, а для пасобных кадраў пралетарыяту ў аб'ёме сямігодкі;

в) выходзячы з задач [illegible] рэканструкцыі народнай гаспадаркі і аўладаньня тэхнікай, прадугледзіць у другім пяцігодзьдзі поўны ахоп усіх працоўных усеагульным тэхнічным навучаньнем і разгортваньне падрыхтоўкі тэхнічных і масавых кадраў з тым, каб на працягу другой пяцігодкі задаволіць уласнымі кадрамі (у тым ліку з нацыянальных меншасьцяй) гаспадарчае і культурнае будаўніцтва БССР;

г) разгарнуць сетку навукова-дасьледчых устаноў для поўнага абслугоўваньня ў першую чаргу вядучых галін народнай гаспадаркі і стварыць сыстэму нізавых навукова-дасьледчых арганізацый (лябараторый на прадпрыемствах і інш.). Асаблівы ўпор павінен быць зроблен на якасьць работы навукова - дасьледчых устаноў;

д) у другім пяцігодзьдзі павінна быць створана магутная матар'яльна-тэхнічная база культурнай рэвалюцыі: друк і паліграфічная прамысловасьць, забясьпячэньне газэтай і кнігай на родным мове ўсіх нацыянальнасьцяй БССР, будаўніцтва школ, вышэйшых [illegible] і навучальных устаноў, тэатраў, бібліятэк, музэяў, палітэхнічнага абсталяваньня для школ, рабфэфікацыі і кінафікацыі.

VIII.

Вытворчая спэцыялізацыя БССР у народна-гаспадарчым комплексе Саюзу ССР патрабуе рацыянальнага геаграфічнага разьмяшчэньня спэцыялістычных прадукцыйных сіл і на гэтай аснове эканамічнага раёнаваньня рэспублікі. Асаблівая ўвага пры гэтым павінна быць зьвернута на перспэктыны разьвіцьця вёсны прамысловых цэнтраў і гарадоў (асабліва Менску), і новых прамысловых цэнтраў (Крычаў і інш.), а таксама на праблему разьмяшчэньня буйных цэнтраў сельска-гаспадарчай вытворчасьці (саўгасы, МТС і г. д.).

IX.

Савет Народных Камісараў БССР і Цэнтральны Камітэт КП(б)Б падкрэсьлівеюць, што рашучае павышэньне якасных паказальнікаў работы, упарты барацьба за павышэньне прадукцыйнасьці працы, за кожны процант зьніжэньня сабекошту, за паскарэньне і паталяньне будаўніцтва, за палепшэньне якасьці прадукцыі, за мабілізацыю і максымальнае скарыстаньне ўнутраных рэсурсаў кожнага прамысловага прадпрыемства, саўгасу, калгасу, за эканомію сырцу, апалу, за ліквідацыю браку і страт у вытворчасьці, лепшае скарыстаньне рабочай сілы, шырокае разгортваньне рацыяналізатарскай работы — зьяўляюцца абавязковай умовай выкананьня сусьветна-гістарычных задач другой пяцігодкі.

X.

Ажыцьцяўленьне вялізарных сусьветна - гістарычных задач другой пяцігодкі рабочая клясa забясьпечыць толькі на аснове цьвёрдага і няўхільнага правядзеньня генэральнай лініі партыі, толькі ў самай рашучай і непрымірымай барацьбе з рэшткамі капіталізму, «лаючы бязьлітасны агонь супраціўленьню чужых капіталістычных элемэнтаў, перамагаючы буржуазныя і дробна-буржуазныя забабоны сярод працоўных і надучы настойлівую работу па сацыялістычным іх перавыхаваньні».

«Гэта азначае, што і ў далейшым ніяко ня зьмянчыць абвастраньне клясавай барацьбы ў асобных моментах і асабліва ў асобных рэйках і на асобных вучастках сацыялістычнай будоўлі, што разам з тым, падарэсьлівае няабмінучасьць захаваньня, а ў некаторых выпадках і ўзмацненьня буржуазных уплываў на пасобныя пласты і групы працоўных, нямінучасьць ніяко на працягу доўгага часу прасяканьня вароскых пралетарыяту клясавых уплываў у актэрэшча рабочых і нават у партыю.

У сувязі з гэтым перад партыяй стаіць задача ўзмацненьня пралетарскай дыктатуры і далейшага разгортваньня барацьбы з апартуністамі і асабліва з правым уклонам, як галоўнай небясьпекі на цяпершнім этапе».

КП(б)Б, рабочая клясa, савецкія і прафэсыянальныя арганізацыі [illegible] вы-

Савет Народных Камісараў М. ГАЛАДЗЕД.
Сакратар ЦК КП(б)Б М. ГІКАЛО.

Усебеларуская канфэрэнцыя па якасьці харчовай прамысловасьці

Барацьбу за колькасьць прадукцыі злучыць са змаганьнем за якасьць

Дзеньнік Усебеларускай канфэрэнцыі

На ранішнім пасяджэньні 21 красавіка пачаліся спрэчкі па дакладу тав. **ВАСКАБОЙНІКАВА.** Усяго выказалася 18 асоб т. т.: **ШЫРОКАЎ** (дзяржаўная хлебная інспэкцыя), **ШАЎЧУК** (Гомельскі млын), **ПАЛЯКОЎ** (Віцебская тытунёвая фабрыка), **КРЭНЗЭР** (Віцебская алейня), **ЧЭРНІН** (таксама), **БАСІН** (Гомельская кандытэрская фабрыка «Спартак»), **ГАНЧАРЫК** (кандытэрская фабрыка «Камунарка», Менск), **ЧЫЖЭЎСКІ** (Гомельскі сельпрам), **ГУРВІЧ** (Віцебская алейня), **ДВОСКІН** (Бабруйская мармаладная фабрыка), **ЛЕВІН** (Наркамснаб), **МІНКІН** (Магілеўская алейня), **ШУР** (ф-ка «Камунарка»), **БЛЮМІН** (работнік прылаўку), **ДЗЯДКОВІЧ** (ф-ка «Камунарка»), **ВІХДЭРГАЎЗ** (шчацінны камбінат), **БЮМІС** (Аршанскі мясакамбінат).

Канфэрэнцыя паслала прывітальныя тэлеграмы; ЦК УсеКП(б), ЦК КП(б)Б, ЦО «Правда», «Зьвязьдзе» і газэце «За пищевую индустрию».

***

На вячэрнім пасяджэньні 21 красавіка працягваліся спрэчкі па дакладу т. Васкабойнікава. Выступалі т. т. **АРЛОЎ** (магілеўская алейня «Зара»), **МІНЬКОВІЧ** (бабруйская алейня імя Адзярыха), **ПЯРОЎСКІ** (віцебская мехарачная фабрыка), **КАСЬЦЕВІЧ** (Наркамснаб), **МІХАЙЛАЎ** (Белмясапрамтрэст), **МАЛІНІН** (кандытэрская прамысловасьць), **ХЭЙФЭЦ** (вуканольнае аб'яднаньне), **ХАДОЛІКА** (менскі мясакамбінат), **МІНЖІНА** (бабруйская інспэкцыя), **ШАЦ** (дражджавы завод «Чырвоная зара»), **ШТЭЙГОЛЬЦ** (ЦП саюзу кандытэрска-макаронай прамысловасьці), **ФЭЛЬДМАН** (гомельскі мясакамбінат).

З рапартамі канфэрэнцыі выступалі дэлегацыі мльну «Адраджэньне» і фабрыкі «Камунарка». Дэлегацыя менскага хлебазаводу зачытала сацыялістычны рахунак мукамольнай вытворчасьці.

У канцы пасяджэньня з прамовай выступіў сакратар ЦК КП(б)Б тав. **РЫСКІН**, сустрэты гучнымі воплескамі.

Тав. **РЫСКІН** у сваім выступленьні спыніўся на значэньні канфэрэнцыі ў справе барацьбы за якасьць прадукцыі, падрабязна ахарактарызаваў цесную сувязь паміж змаганьнем за якасьць і выкананьнем народна-гаспадарчых плянаў. Той зьяўляецца сапраўдным ударнікам, — заявіў тав. Рыскін, — хто па-бальшэвіцку змагаецца ня толькі за колькасныя, але і за якасныя паказальнікі.

Нарада па якасьці харчовай прадукцыі ў Барысаве

БАРЫСАЎ. 16 красавіка «Зьвязда» і рэдакцыя газэты «Бальшавік Барысаўшчыны» правялі нараду па якасьці харчовай прадукцыі мясцовай вытворчасьці. З дакладам выступіў старшы майстар макаронай фабрыкі імя Леніна тав. **Марцынкевіч.**

Дакладчык выявіў усе тыя дэфэкты, якія перашкаджаюць паляпшэньню якасьці — няўважлівая сушка макарон, нядбайныя адносіны да цестамяшаньня, нездавальняючая работа лябараторыі і антысанітарнае становішча ў пасобных цэхах.

У спрэчках на нарадзе прынялі ўдзел многія работнікі сталовак і крам г. Барысава. Тав. **Гаўрылка** са сталоўкі Бярэзінскага камбінату адзначыў, што ў сталоўку часта прыбываюць скрынкі з макаронамі, у якіх можна знайсьці шкло, акуркі, цьвікі. Зьверху макарон як быццам добры, а ў сярэдзіне — пролы.

Тав. **Рухман** — повар сталоўкі заводу «Пралетарскі молат» — адзначыў, што часта дастаўляюць вельмі горкія макароны, якіх нельга варыць. Фабрыка павінна аддаваць больш увагі якасьці прадукцыі.

Повар сталоўкі № 8 тав. **Ільючэнка** таксама ахарактарызаваў пасобныя дэфэкты макаронай прадукцыі. Адна з прычын браку, па яго думцы, — дрэннае хаваньне гатовай прадукцыі на фабрыцы.

Тав. **Старадзедка,** (каапхарч ЦРК) падкрэсьліў, што нездавальняючае санітарнае становішча на фабрыцы таксама адбіваецца на якасьці прадукцыі. Упакоўка макарон вельмі дрэнная. Фабрычныя арганізацыі павінны ў першую чаргу заняцца паляпшэньнем якасьці.

Загадчык сталоўкі № 8, тав. **Чарняхоўскі** патрабаваў узмацненьня кантролю над выпускам прадукцыі макаронай фабрыкі. Нельга далей дапускаць такіх нядбайных адносін да якасьці, якія маюць месца на фабрыцы.

Бракер хлебазаводу тав. **Шохір** адзначыў дрэнную пастаноўку бракеражу на макаронай фабрыцы.

З дакладам аб якасьці хлеба, што выпякаецца Барысаўскім хлебазаводам, выступіў тав. **Карнюшка.** На гэтым пытаньні таксама разгарнуліся жывыя спрэчкі, у якіх выступалі работнікі сталовак і хлебных крам, адзначаўшыя на рад дэфэктаў у якасьці хлеба.

Заводзкія лябараторыі павінны стаць штабамі змаганьня за якасьць

Вялізарную ролю ва ўзьнаўленьні якасьці прадукцыі павінны адыграць заводзкія лябараторыі. Па сутнасьці сваёй, гэта кантрольна-аналітычныя і навукова-дасьледчыя штабы прадпрыемства.

Асноўная задача іх — рабіць аналізы сырцу, весьці кантроль за тэхнахэмічнымі працэсамі, змагацца з бракам, укараняць у вытворчасьць навейшыя дасягненьні тэхнікі.

Як-жа працуюць лябараторыі прадпрыемстваў харчовай прамысловасьці БССР? Адказ на гэта можа быць толькі адзін — яны не адчуваюцца на прадпрыемстве, яны не зьяўляюцца баявымі органамі барацьбы за якасьць. Вось і факты.

У Магілеве **на кандытэрскай фабрыцы імя Х Кастрычніка** лябараторыя арганізавана толькі 2 месяцы назад. На **Нараўлянскай кандытэрскай фабрыцы** лябараторыі зусім няма. У Менску па **кандытэрскай фабрыцы «Камунарка»** лябараторыя, як правіла, ня робіць папярэдняга аналізу сырцу. **Магілеўская алейня** зьмясьціла сваю лябараторыю ў былой будцы міліцыянэра. Сьцены і падлога заўсёды дрыжаць ад грукату машын, вальцавага цэху заводу. Ці можна ў такіх умовах праводзіць сур'ёзныя навуковыя досьледы? На **Бабруйскай алейні** лябараторыя зусім не працуе з-за адсутнасьці хэміка, між тым, работа лябараторыі мае выключнае значэньне ў справе кантролю за выхадам масла.

Лябараторыя менскага дражджавога заводу **«Чырвоная зорка»** знаходзіцца ў такім закінутым кутку, што можна зламаць ногі, перш чым дабярэшся да яе. (Між іншым гэта лябараторыя працуе ня дрэнна).

Паўстае пытаньне: хто кіруе і кантралюе работу заводзкіх лябараторый? Фармальна — цэнтральная лябараторыя Наркамснабу, якая нядаўна ўвайшла ў склад навукова-дасьледчага інстытуту харчовай прамысловасьці. Фактычна ніхто гэтай работай не займаецца.

Наркамснабу неабходна арганізаваць сапраўдны кантроль і кіраўніцтва заводзкімі лябараторыямі, распрацаваць палажэньне аб правох і абавязках іх кіраўнікоў.

Шырокаў.

Магілеўскі хлебазавод пагоршыў выпечку хлеба

МАГІЛЕЎ. (Наш кар.). У мінулым годзе Магілеўскі хлебазавод паказваў узорныя прыклады барацьбы за якасьць — ён стаяў амаль на першым месцы ў БССР па выпуску добраякаснага хлеба. Але вытворчы энтузіязм рабочых мас ня быў замацован у мэтах далейшай барацьбы за якасьць. У гэтым годзе становішча пагоршылася. Замест 90 проц. стандарту, выпускаецца 61 проц. Брак замест плянавых 0,25 проц., даходзіць да 1,25 проц. Пасобныя кіраўнікі заводзкіх арганізацый (сакратар партячэйкі **Баргуш**, старшыня фабкому **Парэцкі**) тлумачаць выпуск нестандартнага хлеба дрэннай якасьцю мукі. Аднак, ударная работа пасобных гаспадарчых брыгад, напрыклад, тав. **Плятаненкі**, якія выпякаюць добраякасны хлеб, стандартызацыю ў 85 проц., разбівае апартуністычныя разважаньні.

Дрэнная якасьць хлеба, высокая кіслотнасьць, нявыпечанасьць тлумачыцца бязьдзейнасьцю заводзкіх арганізацый у галіне выкананьня якасных паказальнікаў. Вось прыклад: млын «Зьвязда» заўсёды прысылае муку без сертыфікату. Калі-ж, што бывае рэдка, прыбывае мука з сертыфікатамі (паказальнікамі [illegible] мукі), дык адміністрацыя не даводзіць аб іх да ведама рабочых. У выніку ў сакавіку было папсавана каля 7 тон мукі, толькі таму, што рабочыя ўлілі ў яе больш чым тэрма вады. Гэта вынік неведаньня паказальнікаў вільготнасьці сырцу.

Пасобныя майстры і пестаробы (**Блох, Руткоўскі** і інш.) ігнаруюць распараджэньні аб паніжэньні кіслотнасьці хлеба. У першым квартале завод уплаціў каапэрацыйным арганізацыям, з прычыны лішняй кіслотнасьці хлеба, рэфакцыі (штрафу) 1200 руб., а з бракаробаў утрымана толькі ўсяго 7 руб. 20 кап. У першым квартале, з-за слабай барацьбы з бракам з 10 тыс. тон, было папсавана каля 100.

У часе правядзеньня рэйду брыгады друку і абгаварэньня вынікаў яго, рабочыя ўдарнікі патрабавалі ад адміністрацыі ўстановіць вымаральнік тэмпэратуры вады, што павінна паляпшыць якасьць прадукцыі, пасадзіць на адрамантаваць фармоўку, прывесьці ў патрэбны выгляд пестамяшалку. Рабочыя абавязаліся выгружаць усе сілы, каб'палепшыць якасьць хлеба.

Прапановы ўдарнікаў хлебазаводу павінны быць у самы кароткі тэрмін ажыцьцёўлены.

БРЫГАДА ДРУКУ — Праскапчыка, Ігнацьцеў, Шабаеў і Пазычык.

IX УСЕСАЮЗНЫ ЗЬЕЗД ПРАФСАЮЗАЎ

Адкрыцьцё зьезду

На фронтоне Вялікага тэатру вогненая істужка.

«Бальшавіцкае прывітаньне IX усесаюзнаму зьезду прафсаюзаў».

Да 5 гадзін дня заля Вялікага тэатру перапоўнена. Запоўнена людзьмі і ўся сцэна, у глыбіні якой узвышаецца вялізарны бюст Леніна, дэкаравана чырвонымі сьцягамі.

У 5 гадз. 30 мін. за сталом прэзыдыюму зьяўляецца тав. **Швэрнік**, сустрэчаны зьездам доўгімі воплескамі.

З 1.400 дэлегатаў у залі прысутнічаюць 1.366. Яны прадстаўляюць самую армію членаў прафсаюзаў у 16,5 млн. чалавек. За тры гады, якія прайшлі з часу VIII усесаюзнага зьезду прафсаюзаў, армія пралетарыяту ўзрасла з 11,5 млн. да 18,5 млн., а армія членаў прафсаюзаў — з 10.900.000 да 16.504.000. Такавы лічбовае выражэньне росту арганізаванасьці рабочай клясы краіны, якая будуе сацыялізм.

Перад гэтымі пралетаўскімі мільёнамі мас пралетараў, арганізаваных у прафсаюзы, тав. Швэрнік зрабіў уступную прамову.

ПРАМОВА тав. ШВЭРНІКА

— Таварышы, IX усесаюзны зьезд прафсаюзаў сабраўся ў абстаноўцы вялізарных завяваньняў пралетарыяту Савецкага саюзу ў барацьбе за паўную сацыялізму.

Пад кіраўніцтвам сваёй бальшавіцкай партыі і яе Цэнтральнага камітэту, на чале з правадыром тав. Сталіным, рабочая кляса Савецкага саюзу праводзіла разгорнутае сацыялістычнае наступленьне ва ўмовах жорсткай клясавай барацьбы і дабілася рашаючых посьпехаў і перавагі сацыялізму ў нашай краіне. **(Воплескі).**

Ужо створана ўласная база для завяршэньня рэканструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі і тым самым вырашана задача пабудовы фундаменту сацыялістычнай эканомікі.

На аснове ленінскай палітыкі партыі рабочая кляса Савецкага саюзу забясьпечыла нячуваны ў сьвеце тэмпы развіцьця прадукцыйных сіл сацыялістычнай гаспадаркі. Пабудаваны за апошнія тры гады самыя буйныя гіганты: Дняпрабуд, першыя домны Магнітагорскага заводу і Кузьнецкбуду, Нікагародзкі аўтазавод, Сталінградзкі і Харкаўскі трактарныя заводы і сотні іншых гігантаў індустрыі,—яны, ператварыўшы твар нашай краіны, зьяўляюцца жывым сьведчаньнем рашаючых перамог соцыялізму. **(Воплескі).**

Рабочая кляса, напаракор усялякім разважаньням аб тым, што новая тэхніка ёй не па сілах, сваёй практычнай работай даказала, што лёзунг тав. Сталіна «аўладаць тэхнікай» стаў ужо праграмай дзеяньняў мільёнаў рабочых і інжынэрна-тэхнічных працаўнікоў.

Таварышы, Савецкі саюз усё больш вызваляецца ад замежнай залежнасьці і ператвараецца ў перадавую індустрыяльную краіну сьвету.

На аснове магутнага разьвіцьця буйнай індустрыі і пасьлядоўнага праведзеньня генэральнай лініі партыі ў сельскай гаспадарцы адбыўся рашаючы паварот бяднацка-сярэдняцкіх мас сялянства да сацыялізму. На базе калектывізацыі і ліквідацыі кулацтва як класа, на базе МТС і буйных саўгасаў Савецкі саюз разгарнуў шырокае калгаснае і саўгаснае будаўніцтва і «з краіны дробнага і драбнейшага зямляробства ператварыўся ў краіну самага буйнага ў сьвеце зямляробства». Гэтым вырашана «самая цяжкая, самая складная задача пралетарскай рэвалюцыі». Ленінскае пытаньне «хто каго» вырашана зараз канчаткова і беспаваротна на карысьць сацыялізму як у горадзе, так і ў вёсцы. Канчаткова падарваны карэнні капіталізму ў вёсцы. **Сацыялістычная прамысловасьць і сельская гаспадарка разьвіваюцца на адзінай базе буйнай сацыялістычнай вытворчасьці.**

За тры мінулыя гады пяцігодкі ўзрасталі матар'яльны дабрабыт і культурны ўзровень пралетарыяту і працоўных мас Савецкага саюзу. Узрасла іх палітычная і прафэсыянальная арганізаванасьць.

На IX зьезд савецкія прафсаюзы прыхоўваюць з 16,5 млн. членаў прафсаюзаў сотню 11 млн., якія яны мелі на VIII зьезду. **(Воплескі).**

Савецкі саюз зьяўляецца адзінай у сьвеце краінай, дзе няма беспрацоўя і дзе 83 проц. рабочых прамысловых прадпрыемстваў пераведзены на 7-гадзінны рабочы дзень. **(Воплескі).**

Рабочая кляса першай у сьвеце пралетарскай дзяржавы ўстучы падышла да другой пяцігодкі пабудовы сацыялізму, што зьяўляецца гігантскім крокам наперад да стварэньня камуністычнага грамадзтва. Гэта азначае, таварышы, найвялікшую перамогу тэорыі і практыкі марксызму-ленінізму. **(Воплескі).**

Чатыры мільёны ўдарнікаў, героў сацыялістычнай будоўлі, сьведчаць аб тым, што ў СССР праца ўжо для вялізарных мас рабочых ператварылася ў справу гонару, у справу сланы, справу адвагі і гэройства».

Гэтыя перамогі зьявіліся вынікам ленінскай палітыкі партыі, вынікам непрымірымай барацьбы партыі на два фронты: з правым апартуністам, іх галоўнай небясьпекай, і з «левым» кшгібам, з таксама з прымірэнцтвам да ўхілаў ад генэральнай лініі партыі.

Прывітаньне зьезду ад замежных рабочых

МАСКВА. На імя IX усесаюзнага зьезду прафсаюзаў прывітаньні паступілі ад **эўрапэйскага зьезду гарнякоў Саарбрукена, ад рабочых, якія аб'ядноўваюцца манчэсьцерскім аддзелам таварыства прыхільнікаў СССР і спартыўнай фэдэрацыяй брытанскіх рабочых, ад лейпкоўскага аддзелу прафсаюзу будаўнікоў Лёндану, ад членаў рэвалюцыйнага прафсаюзу мэталістаў і рабочых гор. Стэйлфорду ў Нортынгемшэр (Англія)** і інш.

На зьезд героям сацыялістычнай будоўлі, узнагароджаным ордэнам Леніна і Працоўнага чырвонага сьцягу, выручана 14 персанальных мандатаў.

Зьезд прафсаюзаў заслухае справаздачны **даклад УсеЦСПС, даклядчык— тав. Швэрнік, справаздачу дэлегацыі УсеЦСПС у Прафінтэрне—Лазоўскі, даклад Дзяржпляну ад другой пяцігодкі—Куйбышаў, даклад Народнага камісарыяту цяжкай прамысловасьці—Пятакоў і даклад Наркампрацы СССР — Шхан**

Прывітаньне IX зьезду прафсаюзаў

(Прамова тав. В. М. МОЛАТАВА на зьезьдзе прафсаюзаў 20 красавіка 1932 году).

Таварышы! Дазвольце перапаць IX зьезду прафэсыянальных саюзаў бальшавіцкае прывітаньне Цэнтральнага Камітэту нашай партыі і Савету Народных Камісараў Саюзу. **(Апляўдысмэнты).**

З часу VIII зьезду прафсаюзаў прайшло толькі тры гады. Гэты перыяд мае вялізнае значэньне ў справе будаўніцтва сацыялізму ў нашай краіне. Рост сацыялістычных форм гаспадаркі і іх перамога, вызначаюцца станоўчага на ўсёй народнай гаспадарцы СССР адрозьніваюць значэньне пройдзенага этапу.

ДВА СЬВЕТЫ, ДЗЬВЕ СЫСТЭМЫ

Усім нам вядомы шматлікія шалёзалітні посьпехі сацыялізму ў Савецкім Саюзе. Сярод іх адным з важнейшых сьведчыцца рост прафэсыянальных саюзаў у СССР, які асабліва імпэтна адбыўся за апошнія гады, зьявіўся са шпаркім ростам кадраў рабочай клясы ў краіне і апірэцца на вялізарныя посьпехі сацыялістычнай індустрыялізацыі ў Савецкім Саюзе.

Факты красамоўней за ўсякія словы. Фактыч-к гавораць аб гігантыным росьце прафсаюзаў за апошнія гады. Да пачатку 1929 году, калі адбываўся VIII зьезд прафсаюзаў, у прафэсыянальных саюзах СССР было 11 мільёнаў членаў. Да пачатку бягучага 1932 году нашы прафсаюзы налічваюць ужо 16,5 мільёнаў членаў. Такім чынам, за тры гады колькасьць членаў прафсаюзаў узрасла на 5,2 мільёнаў, або, іншымі словамі, на 50 проц.

Такавы факты.

Гэтыя факты яшчэ яго сьведчаць аб тым, што мы дасягнулі шматлікай арганізацыі рабочай клясы ў прафсаюзах.

Нашы прафарганізацыі яшчэ адстаюць у сваёй рабоце ад тэмпу росту кадраў рабочай клясы ў нашай краіне. І тым ня менш факт росту прафсаюзаў за тры гады на 5 з палоўкай мільёнаў членаў сьведчыць аб вялізарным росьце актыўнасьці ў рабочай клясе СССР і мае першарэднае значэньне як для рабочай клясы нашай краіны, так і для ўсяго міжнароднага пралетарскага руху.

У капіталістычных краінах мы маем проста процілеглы малюнак. Рэфармісцка-сацыялістычныя і іншыя буржуазна-рэакцыйныя прафсаюзныя арганізацыі, якія займаюць у краінах капіталізму пакуль пануючае становішча, зьмазаўшыя свой лёс з лёсам капіталістычнага ладу, знаходзяцца сёрад у паласе прыгасу.

У процілегласьці шляхоў разьвіцьця прафэсыянальных саюзаў СССР, з аднаго боку, і жоўтых прафсаюзаў у краінах капіталу — з другога боку, знаходзіць сваё вызначэньне процілегласьць разьвіцьця гэтых прамадзкіх сыстэм — будоўчага сацыялізм Савецкага Саюзе і капіталізму, які перажывае найглыбейшы крызіс.

У краіне Саветаў магутны і шэрхільны ўздым народнай гаспадаркі на асновах сацыялізму. Краіны капіталу як у адносінах прамысловасьці, так і сельскай гаспадаркі ўжо проці год ідуць з гары, на шляху ўсё большага ўпадку.

У нашай краіне ліквідаваны беспрацоўе і галеча (пауперызм). У капіталістычных краінах растуць кадры беспрацоўных; лік беспрацоўных дасягае ўжо некалькіх дзесяткаў мільёнаў; расьце галеча, расчарваньне. Шпарка пашыраецца лік самагубстваў на глебе беспрацоўя і галадухі.

У Савецкім Саюзе расьце заробкі і паляпшаюцца бытавыя ўмовы жыцьця рабочых.

За шэсьцем Савецкага Саюзу адбываецца шалёнае наступленьне капіталу на рабочую клясу, зьнижаецца заработная плата, з дня ў дзень пагаршаюцца ўмовы жыцьця працоўных.

У нас пераважная маса рабочых перайшла на сямігодзінны рабочы дзень і расьце актыўнасьць мас у справе ўздыму сваёго культурнага ўзроўню. У краінах панаваньня капіталу ўсё больш частымі робяцца спробы падаўжэньня рабочага дня і ўсе іншыя віды эксплёатацыі працоўных.

У адпаведнасьці з гэтым мы маем карэнную розьніцу і ў становішчы прафсаюзаў. У апрозьненьне ад таго, што мы маем у СССР, — у краінах капіталізму прафэсыянальныя арганізацыі ва ўсіх іх буржуазна-рэфармісцкіх розьнавідамасьцях ня толькі не растуць, а страцілі за апошнія гады мільёны сваіх членаў...

Вялізарнае палітычнае значэньне росту прафэсыянальных саюзаў у СССР і, калі хочаце, сіла нашых прафсаюзаў заключаецца ў тым, што яны растуць у результаце ўздыму сацыялістычнай гаспадаркі і вызначанага з гэтым шпаркага росту кадраў рабочай клясы, растуць рабочыя кадры нашай прамысловасьці і разам з тым растуць і нанова стварэюцца кадры рабочых у сацыялістычным земляробстве — у саўгасах, машына-трактарных станцыях і г. д. З гэтага вынікае, што значна ўзарстае роля прафсаюзаў ня толькі ў горадзе, але і ў вёсцы. Калі асновай росту нашага прафруху зьяўляецца ўздым сацыялістычнай гаспадаркі, дык, з другога боку, посьпехі прафсаюзаў у справе арганізацыі мас зьяўляюцца важнейшай умовай далейшага ўздыму сацыялістычнага будаўніцтва і яшчэ больш магутнага росту сацыялізму ў СССР. Асноўнай задачай рабочай клясы нашай краіны зьяўляецца пабудова сацыялізму. Гэта задача знаходзіць сваё канкрэтнае выяўленьне ў пяцігадовым гаспадарчым пляне.

Ажыцьцяўленьне пяцігодкі стаіць таму ў цэнтры ўвагі рабочай клясы і ўсёй масы працоўных Савецкага Саюзу.

НА ГРАНІ ДРУГОЙ ПЯЦІГОДКІ

З таго часу, як рабочая кляса стала на чале ўлады, з таго часу, як рабочыя сталі сьцягваць на сябе, а па іх капіталістаў, — рост нашай прамысловасьці і посьпехі сацыялістычнай гаспадаркі ў цэлым сталі лепшай і разам з тым адрэйшай прапасьлікай палепшэньня культурна-бытавых умоў жыцьця рабочых мас. Ажыцьцяўленьне пяцігодкі азначае пераходзіць рост сацыялістычнай прамысловасьці і ўсёй народнай гаспадаркі. Таму мы маем права сказаць, што шалёна 5-годка—бальшавіцкая праграма карэннага паляпшэньня матар'яльных і культурных умоў жыцьця рабочай клясы і ўсёй масы працоўных. Посьпехі ажыцьцяўленьня першай пяцігодкі ўжо знайшлі сваё вызначэньне ў значным паляпшэньні дабрабыту рабочай клясы і працоўных вёскі. Тым з большай падставай гэта адносіцца да другой пяцігодкі, ажыцьцяўленьне якое азначае завяршэньне рэканструкцыі і отварэньне навейшай тэхнічнай базы для ўсіх галін народнай гаспадаркі і разам з тым ліквідацыю апошніх эксплёататарскіх клясовых элементаў і шпаркі рост кадраў даходу, на цалкам ідзе ў распараджэньне працоўных. Зразумела таму, што важнейшым лёзунгам нашых прафсаюзаў стаў лёзунг «тварам да вытворчасьці» — лёзунг мабілізацыі мас для сацыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцтва, лёзунг ацягненьня шырокіх рабочых мас у кіраўніцтва вытворчасьцю, лёзунг барацьбы за далейшы ўздым сацыялістычнай прамысловасьці.

Бягучы год зьяўляецца заваротным годам першай пяцігодкі. З прычыны гэтага ход выкананьня гаспадарчых задач гэтага году мае асаблівае значэньне.

У сучасны момант мы можам гаварыць аб папярэдніх гаспадарчых выніках першага кварталу бягучага году. У параўнаньні з адпаведным кварталам мінулага году прадукцыя прамысловасьці дала павялічэньне на 19%. Нельга не адзначыць таго факту, што ёсьць і такія галіны прамысловасьці, якія ідуць ніжэй узроўню першага кварталу мінулага году. Да такіх галін адносіцца лясная прамысловасьць. Зразумела, з такім становішчам у гэтай галіне прамысловасьці ніяк нельга мірыцца. З другога боку, нельга не адзначыць значнага росту цяжкай індустрыі, якая ўзьнялася значна вышэй за сярэдні ўзровень ўздыму прамысловасьці. За прайшоўшы квартал цяжкая прамысловасьць дала пры рост прадукцыі на 34,5 проц. супроць адпаведнага пэрыяду мінулага году. Такім чынам, у развіцьці нашай прамысловасьці мы маем далейшыя посьпехі, але гэтыя посьпехі яшчэ адстаюць ад настаўленых народна-гаспадарчым планам задач.

6 УКАЗАНЬНЯЎ тав. СТАЛІНА—БАЯВАЯ ПРАГРАМА РАБОЧАЙ КЛЯСЫ

Ад першых посьпехаў у выкананьні гаспадарчых задач бягучага году мы павінны перайсьці да далейшых, яшчэ больш буйных і важных. Трэба ўзмацніць барацьбу з недахопамі нашай гаспадарчай работы і забясьпечыць выкананьне настаўленых рабочай клясай заданьняў. Для гэтага ў нас ёсьць магутны вагар, для гэтага мы маем **6 бальшавіцкіх указаньняў тав. Сталіна, якія зьяўляюцца баявой праграмай рабочай клясы.** (Словы тав. Молатава пакрываюцца бурнымі апляўдысмэнтамі ўсяго зьезду).

Прафсаюзы толькі ў тым выпадку выканаюць па-сапраўднаму свае задачы ў гэтай справе, калі ўся іх работа на ўздыме вытворчасьці, па ўзьнімаці працоўнай дысцыпліны і павялічэньні прадукцыйнасьці працы будзе сапраўды апірацца на рост сацыялістычных спаборніцтваў, на сьвядомасьць і актыўнасьць ударных рабочых брыгад у вытворчасьці. Пралетарская самакрытыка павінна быць бязьлітасна ў адносінах усё яшчэ нярэдкіх фактаў ілжэўдарніцтва і паказнога спаборніцтва. У прафсаюзаў у гэтым напрамку яшчэ ня мала работы.

Тым з большай настойлівасьцю прафсаюзы павінны падтрымаць перадавых рабочых у справе арганізацыі сацыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцтва, накіраванага на ўзьніманьне прадукцыйнасьці працы і на ўмацаваньне працоўнай дысцыпліны, на павялічэньне прамысловай прадукцыі і на забясьпечэньне посьпехаў новага будаўніцтва. Тым з большай рашучасьцю прафсаюзныя арганізацыі павінны змагацца супроць усіх і ўсякіх бюракратычных элементаў у гаспадарчых органах і ў саміх прафарганізацыях, якія тармозяць разгортваньне спаборніцтва і ўдарніцтва, рост гаспадарча - разрахункових брыгад і г. д.

ПА-БАЛЬШАВІЦКУ ЗМАГАЦЦА ЗА ПАЛЯПШЭНЬНЕ КУЛЬТУРНА-БЫТАВЫХ УМОЎ

Калі пытаньні вытворчасьці павінны стаяць у цэнтры ўвагі прафсаюзаў, дык гэта ні ў якой меры ня можа прапіпастаўляцца справе штодзённай барацьбы прафсаюзаў за непасрэднае паляпшэньне **бытавых умоў** і жыцьця рабочых, за паляпшэньне пастаноўкі харчовага снабжэньня і снабжэньня прадметамі шырокага спажываньня наогул. Партыя ня раз указвала на тое, што посьпехі ў справе арганізацыі снабжэньня, паляпшэньне жыльёва-камунальных умоў і г. д. стваракуць прадпасылкі для далейшага росту прадукцыйнасьці працы і на вялічэньня прамысловай прадукцыі. Грубейшай памылкай зьяўляецца апартуністычнае процілеглае барацьбы за ўзьнімацце вытворчасьці барацьбе за паляпшэньне матар'яльна-культурных умоў жыцьця рабочых. Такое процілеглае на руку толькі косным і бюракратычным элементам.

Больш таго. Рост сацыялістычных форм у сельскай гаспадарцы і няўхільны ўздым нашай прамысловасьці стараюць выстарчальныя прадпасылкі для далейшага хуткага ўздыму дабрабыту працоўных. Аднак, недахопы арганізацыі справы ў гэтай галіне, у галіне снабжэньня асабліва моцна даюць сябе ведаць. Уплыў буржуазных і дробна-буржуазных элементаў у гандлёва-каапэрацыйным апараце, нарасты бюракратызму і адрыў ад рабочай масы іменна тут асабліва вялікія і адчуваюцца асабліва часта. Невыстарчальнасьць нашай барацьбы і ў прыватнасьці барацьбы прафсаюзаў за паляпшэньне апарату снабжэньня нярэдка прыводзіць да таго, што наяўныя рэсурсы харчоў і прамысловых тавараў ідуць не па прызначэньні, раскрадваюцца і ідуць у каналы спэкуляцыі. З асаблівай настойлівасьцю павінна быць пастаўлена тут пытаньне аб арганізацыі ўліку, аб забясьпечэньні кантролю рабочых, аб вылучэньні ў органы каапэрацыі і гандлю новых кадраў, здольных да разгортваньня сапраўды бальшавіцкай барацьбы за паляпшэньне ўсяго нашага гандлёва-каапэрацыйнага апарату.

Нам прыходзіцца зараз да новага ўражаю лічыцца з фактам, які меў месца ў мінулым годзе, сур'ёзнага недароху ў радзе буйных збожжавых раёнаў. Тым больш увагі рабочая кляса павінна аддаць задачам пасеўнай кампаніі бягучага году. Неабходна ўсямерна паспагчы саўгасам і машына-трактарным станцыям у арганізаваным правядзеньні пасеўнай кампаніі, бо на посьпехах пасеўнай кампаніі на калгасных палёх мы павінны меркаваць аб сапраўдных дасягненьнях работы нашых арганізацый па арганізацыйна - гаспадарчым умацаваньні калгасаў, якое партыя высунула ў якасьці галоўнай задачы калгаснага будаўніцтва ў даны перыяд. Нарэшце, зусім недапушчальна ігнараваньне задач арганізацыі пасеўнай кампаніі ў адназасобных гаспадарках, якія маюць яшчэ немалое значэньне ў сельскай гаспадарцы. Разам з тым неабходна ўзмоцненая работа па арганізацыі агародаў і прыгарадных гаспадарак, па разгортваньні рознага роду дапаможных гаспадарак, рабочых каапэратываў, сталовак, грамадзкага харчаваньня і інш.

Цэнтральны Камітэт і Цэнтральная Кантрольная Камісія прынялі **па ініцыятыве тав. Сталіна** пастанову аб сканцэнтраваньні ўвагі кантрольных камісій і РСІ у цэнтры і на месцах на пытаньнях разгортваньня тавараабароту, на пытаньнях барацьбы за паляпшэньне справы снабжэньня рабочых і ўсіх працоўных (бурныя апляўдысмэнты). Мы думаем, што гэтыя задачы зьяўляюцца актуальнейшымі для даннага моманту, што ў справе паляпшэньня снабжэньня шмат залежыць ад саміх рабочых, ад іх арганізаванасьці, ад актыўнасьці прафсаюзаў і ўсіх пралетарскіх арганізацый.

Мы думаем, што на задачах арганізацый належнага ўліку забясьпечэньня ўзмоцненага кантролю рабочых, вылучэньня новых кадраў сумленных і адданых справе работнікаў з працоўнай масы ва ўсе зьвяны каапэрацыйна - забесьпячальнага апарату адмаўленьня гэтых задач, а па шляху бальшавіцкай мабілізацыі мас на аснове лёзунгу «тварам да вытворчасьці». Ня меншым злачынствам з боку прафэсыянальных арганізацый было-б забываньне сваіх абавязкаў — чулых клопатаў аб штодзённых патрэбах рабочых і бюракратычная пагарджлівасьць да дробных пытаньняў рабочага быту. Прафсаюзы СССР заўсёды вялі рашучую барацьбу з такога роду бюракратычным тэндэнцыямі, а цяпер у сувязі з культурна - палітычным ростам рабочай клясы гэта барацьба ня толькі ня можа быць аслаблена, але павінна значна ўзмацніцца і разгарнуцца па-бальшавіцку.

ЛІНІЯ ПАРТЫІ—ЛІНІЯ ПРАФСАЮЗАЎ

Мы ведаем што зьяўляецца галоўнай і рашаючай умовай забясьпечэньня посьпехаў рабочай клясы і яе прафсаюзаў. Такой умовай зьяўляецца кіраўніцтва **ленінскай партыяй.** За гадоў Кастрычніцкай рэвалюцыі апартуністычныя групы правага і «левага» толку ня раз рабілі спробы зьвіць сабе гняздо ў прафсаюзах, але намінуча сустракалі рашучы адпор з боку рабочых мас, якія цьвёрда падтрымлівалі лінію партыі.

Вядома, што і праваапартуністычнае кіраўніцтва УсеЦСПС у пэрыяд да VIII зьезду прафсаюзаў сустрэла рашучы адпор нашых рабочых і пры гэтым ня толькі партыйных, але і бестпартыйных (шумныя апляўдысмэнты).

Небясьпека тут заключалася ў тым, што старое апартуністычнае кіраўніцтва УсеЦСПС зрабіла спробы процідаставіць прафсаюзы нашай партыі, зрабіла спробы процідаставіць **палітычную лінію прафсаюзаў палітычнай лініі** партыі. Гэтым шляхам трэ'юніёнісцкага тыпу элементы ў прафсаюзах прабавалі сарваць высунутую партыяй задачу перабудовы работы ўсіх пралетарскіх арганізацый і ў тым ліку прафсаюзаў, у адпаведнасьці з новай абстаноўкай, у адпаведнасьці з задачамі сацыялістычнага наступленьня на ўсім фронце. Вядома таксама чым скончыліся гэтыя спробы. Палітычна збанкрутаваўшае старое кіраўніцтва УсеЦСПС паставіла сабе ў палажэньне поўнай ізаляцыі ў рабочых масах і воляю партыі і рабочай клясы было зьнята з пастоў. Але, таварышы, задача бальшавіцкіх у барацьбе з апартуністычнымі, трэ'юніёнісцкімі элементамі ў прафсаюзах заключаецца ня толькі ў тым, каб забясьпечыць згоду з лініяй партыі, але і правесьці практычную перабудову работы прафсаюзаў у адпаведнасьці з новымі задачамі большай канкрэтнасьці кіраўніцтва.

Падагульваючы вышкі пройдзенаму этапу трэба прызнаць, што прафсаюзы правялі за гэты пэрыяд немалую работу па перабудове сваёй работы, аднак, зробленага да гэтага часу далёка недастарчальна.

Трэба прызнаць у парадку пралетарскай самакрытыкі, што па частцы практычнай перабудовы работы, па частцы сапраўды разгорнутай барацьбы з бюракратызмам і коснасьцю ў самых прафарганізацыях, а таксама сапраўднай мабілізацыі мас для барацьбы супроць бюракратызму і чужых пралетарыяту клясовых уплываў у саюзах, гаспадарных і іншых арганізацыях, справа стаіць яшчэ далёка нездавальняюча. Толькі бязьлітасная прынцыпная самакрытыка і сапраўдная работа пад іх зьяўленьнем прафсаюзы забясьпечаць далейшае разгортваньне сваёй работы на прызнаным лініі партыі ў стрэле ўзыму сацыялістычнай гаспадаркі і палепшэньня арганізацыі спаборніцтва рабочых мас і тым самым забясьпечыць далейшы рост сваёго ўплыву і аўтарытэт сярод усёй масы працоўных Савецкага Саюзу.

Нашы прафсаюзы адпалоць мноства мільёны рабочых і служачых. Рады іх членаў растуць за лік прыёмку вялізарных **новых кадраў,** у тым ліку з моладзі, яго таварачы ўжо аб значнай колькасьці выхадцаў з дробна-буржуазнага асяроддзя, кулацтва і г. д. Націск дробна-буржуазных і буржуазных забабонаў на особных пралетарскіх рабочых ня можа не пераадзіцца ва многіх выпадках. Прафарганізацыі павінны праяўляць пастаянную сільнасьць да чужых клясавых уплываў і весьці сыстэматычную барацьбу з імі за сацыялістычнае выхаваньне мас. Для гэтага ў прафсаюзах павінна быць узмоцнена барацьба з усёй і ўсякімі пралезьлівымі апартуністычных настаўленьняў і асабліва з правым ухілам, як галоўнай небясьпекай на даным этапе рэвалюцыі. Толькі ў тым выпадку прафсаюзы ў поўнай меры выканаюць сваю асноўную задачу — задачу школы камунізму, калі пад кіраўніцтвам ленінскай партыі і ў барацьбе з усёй розьнавіднасьцямі апартунізму і прымірэнцтва яны ўзьмуць сваю культурную работу і палітычнае выхаваньне мас, лепш больш згуртоўваючы масу рабочых вакол перадавых элементаў рабочай клясы.

МІЖНАРОДНАЕ СТАНОВІШЧА І НАШЫ ЗАДАЧЫ

У заключэньне спынюся на нашым міжнародным становішчы. Падзеі на Далёкім Усходзе і міжнародная абстаноўка ў цэлым на могуць ня выклікаць увагі з боку працоўных мас Савецкага саюзу. Гэтыя падзеі патрабуюць узмоцненай цільнасьці ў адносінах тактычных планаў нашай імпэрыялістаў, у адносінах нагроды справе ўсеагульнага міру.

Асноўная лінія замежнай палітыкі СССР добра вядома працоўным усіх краін. Наша палітыка заключалася і заключаецца ў захаваньні мірных адносін з другімі дзяржавамі, у пасьлядоўнай абароне інтарэсаў усеагульнага міру. На працягу ўсёй гісторыі савецкай улады гэта даказана справамі і фактамі. І ў дапай абстаноўцы СССР цьвёрда праводзіць гэту палітыку.

Вядома, што цэлы лянцуг правакацый пускаўся і пускаецца ў ход для таго, каб сарваць палітыку міру, што праводзіцца Савецкім саюзам. За апошні час гэтыя правакацыі асабліва ўзмацніліся на Далёкім Усходзе. Пачынаючы з белагвардзейскіх выпрадкаў, пакаяўшых роней у Расіі памешчыкаў і капіталістаў і канчаючы агентамі імпэрыялістычных дзяржаў і японскімі генэраламі, гатовымі любой цаной бараніць свае генэральска-памешчыцкія інтарэсы — усе яны імкнуцца сарваць мірныя адносіны СССР з Японіяй.

Факты сьведчаць таксама аб тым, што ў ваенна-імпэрыялістычных колах Японіі ёсьць прыхільнікі далёка ідучай акупацыі, якая ня спыняецца на захвале Маньчжурыі. Тым з большай сілай павінна быць падкрэслена неабходнасьць захаваньня добрасуседзкіх мірных адносін на Далёкім Усходзе. Сыстэматычна вядучы барацьбу са спробамі ўсіх і ўсякіх правакатараў вайны на Далёкім Усходзе і выпрадваючы іх крок за крокам, Савецкі саюз верны сваёй антываеннай палітыцы будзе і надалей з усёй настойлівасьцю праводзіць палітыку мірных адносін (шумныя апляўдысмэнты).

Пляны імпэрыялістаў на Далёкім Усходзе самым цесным чынам сьвязаны з пытаньнем генэральных штабаў некаторых капіталістычных дзяржаў на Захадзе. І тут факты гаворань самы за сябе. Лік правакатараў і падпалітчыкаў вайны за апошні час расьце. Удзел пануючых імпэрыялістычных клік некаторых замежных дзяржаў у арганізацыі гэтых правакацый, у стварэньні контр-рэвалюцыйных тэрарыстычных і падрыўных груп і г. д. ня раз выкрываўся з нашага боку. Мы можам сказаць толькі, што ў далейшым у гэтых адносінах мы павінны быць яшчэ больш пільнымі, яшчэ больш актыўнымі.

Нашы непрыяцелі замежнай Савецкага саюзу павінны-б сур'ёзна падумаць над тым становішчам, якое стварылася, раней чым ісьці на небясьпечныя авантуры. Цяпер гэта можа кончыцца для іх значна горш. Зразумела таму, што ў працоўных масах нашай краіны расьце і мацнее ўпэўненасьць ня толькі ў правасе сваёй справы, але і ў здольнасьці адстаяць гэту справу (доўгія апляўдысмэнты).

Ня толькі рабочыя Савецкага саюзу, але і працоўныя масы ўсіх краін усё больш пазнаюць сапраўдны сэнс такіх арганізацый, як Ліга нацый, створаная нібы для таго, каб умацоўваць мірныя адносіны паміж дзяржавамі. Даволі ўказаць на работу створанай Лігай нацый канфэрэнцыі па разбраеньні, каб падтрымаць сапраўдны сэнс палітыкі палітычных дзяржаў. Усе прапановы савецкай дэлегацыі на канфэрэнцыі на раз збраеньні аб сапраўдным разбраеньні, або хаця-б аб сапраўдным прыступленьні да гэтай справы, адхілены. Гэтым у выстарчальнай меры выкрываецца сапраўдны сэнс Лігі нацый. З тым большай настойлівасьцю рабочая кляса нашай краіны павінна пранаваць над ахоўваньнем мірных адносін паміж народамі, над узмацненьнем палітычнай і гаспадарчай магутнасьці СССР, над разгортваньнем усёй справы сацыялістычнага будаўніцтва, над арганізацыяй сваіх сіл для поўнай перамогі сацыялізму (доўгія апляўдысмэнты).

Нашы прафсаюзы заўсёды адыгрывалі вялізарную ролю як у справе вырашэньня задач гаспадарчага будаўніцтва, так і ў справе адстойваньня міжнародных пазыцый СССР. Вялізарны рост членаў прафсаюзаў за апошні гады і перабудова іх работы, якая пры гэтым праводзілася ў адпаведнасьці з узрастаючымі задачамі будаўніцтва сацыялізму, азначаюць, што магутнасьць і арганізаванасьць рабочае клясы ў справе адстойваньня сваіх унутраных і міжнародных пазыцый мацнеюць з кожным днём. Пад верным кіраўніцтвам нашай ленінскай партыі, арганізаванай у прафсаюзы рабочая кляса пойдзе на новых і яшчэ больш буйных посьпехаў будаўніцтва сацыялізму, умацоўваючы ў масах міжнароднага пралетарыяту ўпэўненасьць у поўную перамогу справы сацыялізму.

Няхай жыве арганізаваная ў прафсаюзы рабочая кляса Савецкага саюзу, як перадавы атрад міжнароднага пралетарыяту (бурныя апляўдысмэнты. Дэлегаты, стоячы, праводзяць тав. Молатава).

Линейная калибровочная мишень LRT-BE4-V2

62-ГОДЗЬДЗЕ З ДНЯ НАРАДЖЭНЬНЯ У. І. ЛЕНІНА

Дзіцячыя гады У. І ЛЕНІНА*)

Дзіцячыя гады Ільліча ў в. Кокушкіна праходзілі, паводле слоў сялян у надзвычай вольнай абстаноўцы. Бацька Ільліча запрасто хадзіў да сялян, а гэтыя апошнія ішлі да яго за дапамогай і парадамі. Маці раздавала бясплатна сялянам лекі і, здаецца, была нымсці накшталт лекаркі сярод іх. Хлопчык Валодзя таксама ішоў на вёску, дзе былі ў яго свае таварышы па дзяцінстве.

Валодзя прывозіў часта з гораду мноства розначкаляровых бабак і наладжваў гульні. Пры гэтым ён карыстаўся чырвонай бабкай і да жалю другіх малых рэдка заставаўся пабітым.

Усе гульні і заняткі кокушкінскай дзетвары ўласцівы былі і непаўнагадоваму У. Ульянаву. Апрача гульні ў бабкі, асаблівай любоўю яго карыстаўся самастрэл (лук, зроблены з абруча). З гэтым самастрэлам ён уходзіў далёка ў поле, або да крыніцы («Поварні») і прабаваў падстрэльваць там кулікаў, як гэта рабілі ўсе сялянскія дзеці.

Хадзіў у начное. Надзвычай прыгожы куток у лесе, на паляне, для пашы коняй у 3-4 вярстах ад вёскі. Начное—надзвычай прыгожая частка ў вясковым быце. Уходзячы ў начное, дзеці рабіліся дарослымі ва ўласных вачох. Там яны былі на волі. І жудасна і весела. Казкі, смех, забавы і жарты ноччу, пры мільгаючых пад лесам зьвёздах, «страшэнныя» расказы, іржаньне коняй пры поўнай начной цішыні рабілі нявінную палоўку ў лесе надзвычай прывабнай. І Валодзя, які любіў прыроду, як сваю кнігу, так захапляўся прагулкамі «па нятрах лясных» што ішоў на вялікія сварэчкі са старэйшымі, пускаў у ход усю сваю красамоўнасьць і пчырасьць, толькі-б пераканаць іх уезьць яго ў начное.

У. І. Ленін у юнацкія гады

Фурман Фёклін, Якаў Зьмітраў (з вёскі Анаеўка) памятае Валодзю, калі апошняму было 2-3 гады. Ён яго ў калыску саджаў і ў горад вазіў. І памятае старэйшага—Алеся. Да вёскі фурманоў ад Кокушкіна тры чвэрці вярсты. Хлопчыкі навыперадкі беглі да яго, калі трэба было ехаць у горад. Малады, здаровы Фёклін, як куранят, насіў хлопчыкаў на руках. Хлопчыкі сышпалі яго, разам закладалі коняй і гарэзы ўрачыста падавалі коняй да дому Ардановых, дзе жыла ўся сям'я Ульянавых.

— Бойкія абодвы былі,—расказвае стары Фёклін, як ужо ўвесь пасівеў, але яшчэ даволі бадзёры і моцны. — Валодзя-ж быў больш сарытны і жвавы за Алеся. Магчыма гэта таму, што Алесь ужо ў розум увайшоў.

З вясковай моладзьдзю малацыя Ульянавы дзяліліся ўсімі сваімі радасьцямі. Вясковыя падлеткі праз сваіх «высокіх» прыяцеляў і апякуноў ведалі і прабавалі ўсе смачныя гарадзкія рэчы. Кожны прыезд з гораду Ульянавых быў сапраўдным сьвятам для вёскі. Сялянскім дзецям раздаваліся танныя ласункі. Валодзя і Алесь вялі слёзе «германі», абарэнцамі іх дзіцячых інтарэсаў.

Ленін-хлопчык захаваўся ў памяці кокушкінскіх сялян. Калі ім паказалі другі нумар «Шчэ революцыі» з партрэтам Леніна ў 1887 годзе, яны адразу прызналі ў ім свайго прыяцеля Валодзю.

— Як не пазнаць. Вось ён. Пры форме. Ясная справа, што ён. Як зараз вось як жывым бачу яго.

*) Звяртаем увагу: гэтыя весткі намі ўзяты з матар'ялаў апытальных членам татарскага бюро історыі партыі.

А. Елізарава

Аб жыцьці Ўладзімера Ільліча Ульянава-Леніна ў Казані

(1887-1889 г. г.)

Брат мой, Уладзімер Ільліч Ульянаў, паступіў увосені 1887 году ў Казанскі ўнівэрсытэт на юрыдычны факультэт, пасьля скончэньня ў тым-жа годзе з залатой мэдалёю сімбірскай клясычнай гімназіі.

Гэта было ў год суда ў Пецярбургу над старэйшым братам Алесем Ільлічом, і пакараньня яго. Справа гэта зрабіла ў той час вялізарнае ўражаньне і жмары ад павалянцы, якая пранеслася над сям'ёй, згусьціліся і над галовамі астатніх не членаў. Натуральна, што на другога брата ўлады схільны былі глядзець вельмі падазрона і можна было баяцца, што яго ні ў які ўнівэрсытэт ня пусьцяць.

Ф. Керанскі — бацька вядомага А. Ф. Керанскага, — які быў у той час дырэктарам сімбірскай гімназіі, шанаваў Уладзімера Ільліча і ў той-жа час адносіўся вельмі добра да памёршага за год да таго бацькі яго — Ільлі Мікалаевіча, жадаючы дапамагчы таленавітаму вучню абыйсьці гэтыя перашкоды. Гэтым тлумачыцца тая ў вышэйшай ступені «добраправная» характарыстыка яго, якая была перапраўлена Керанскім у Казанскі ўнівэрсытэт і падпісана і другімі членамі пэдагагічнай рады.

У тыя гады заціпшка і бясчасьця, калі «Народная Воля» была ўжо разьбіта, а сацыял-дэмакратыя яшчэ не нарадзілася ў Расіі і масы ня выступалі яшчэ на арэну барацьбы, адзіным пластом, у якім пэдаваленьне ня спала, як у іншых пластох грамадзтва, а праяўлялася паасобнымі ўспышкамі, было студэнцтва. У ім заўсёды знаходзіліся сумленныя, палкія людзі, якія адкрыта абураліся, прабавалі змагацца. І яго таму прыдушала мацней за ўсё лапа ўраду. Вобыскі, арышты, высылкі — усё гэта абрушылася мацней на ўсё на студэнтаў. У 1887 г. прыгнечаньне яшчэ больш узмацнілася з прычыны спробы замаху на жыцьцё цара, якая была зроблена вясной гэтага году ў Пецярбурзе, удзельнікамі якой былі амаль адны студэнты.

Мудзіры, пэдэлі, самы шпіцны нагляд і шпіёнства ва ўнівэрсытэце, выдаленьне больш лібэральных прафэсароў, забарона ўсякіх арганізацый, нават такіх нявінных, як земляцтва, выключэньне і высылка многіх студэнтаў, якія былі хоць колькі-небудзь на прыкмеце, — усё гэта ўзяло настрой студэнтаў з першых-жа месяцаў акадэмічнага году.

Хваля так званых «беспарадкаў» прайшла з лістапада па ўсіх унівэрсытэтах. Дакацілася яна і да Казані.

Студэнты Казанскага унівэрсытэту сабраліся 4 сьнежня, шумна патрабавалі да сябе інспэктара, адмаўляліся разыйсьціся; пры зьяўленьні апошняга прад'явілі яму рад патрабаваньняў, — ня толькі чыста студэнцкіх, але і палітычных. Падрабязнасьці гэтай сутычкі, пераданыя мне ў свой час братам, не засталіся ў маёй памяці. Памятаю толькі расказ маці, якая хадзіла клапатаць аб ім, што інспэктар адзначыў Валодзю, як аднаго з актыўных удзельнікаў сходкі, якога ён бачыў у першых радох, надзвычай усхваляванага, ледзь не са сьціснутымі кулакамі. Уладзімер Ільліч быў арыштаван на кватэры з 4 на 5 сьнежня і прасядзеў некалькі дзён з іншымі арыштаванымі (усяго 40 чал.). Усе яны былі высланы з Казані. В. В. Адарацкі расказвае аб пераданай яму пазьней У. І. наступнай гутарцы з прыставам, які адвозіў яго пасьля арышту.

— Чаго вы бунтуецеся, малады чалавек, — перад вамі-ж сьцяна.

— Сьцяна, да гнілая, ткні — і разбурыцца, — адказаў не задумваючыся У. І.

У. І., па просьбе маці, быў выслан у вёску Кокушкіна, у 40 вярстах ад Казані, у благанабыты маёнтак дзеда яго па матцы — Алеся Зьмітрыча Бланк, дзе ў той час пражывала пад гласным наглядам сястра яго Ганна (якая піша гэтыя радкі), якой пяцігадовы гласны нагляд у Сібіры быў заменен, паводле хадайніцтва маці, высылкай у гэту вёску. Там засталася мае масьць дзьвёх цётак і ў флігелі аднэй з іх — вельмі халодным і нядобра паладжаным — правяла наша сям'я (праз некаторы час маці з меншымі перасялілася таксама ў Кокушкіна) зіму 1887-1888 году.

Апрача чытаньня, Уладзімер Ільліч займаўся ў Кокушкіне з малодшым братам, хадзіў са стрэльбай, зімой на лыжах. Але гэта была яго першая, так сказаць, спроба стрэльбы і паляваньне было ўсю зіму бязвыніковае. Я думаю, што гэта было і таму, што паляўнічым у душы, як другія два браты мае, ён ніколі ня быў.

Памятаю асабліва яркі крутую, рань ню вясну пасьля гэтай, стаміўшай нас адзінокай зімы, — першую вясну, якую мы правялі ў вёсцы. Памятаю доўгія гутаркі з братам і прагулкі па паўкольных палёх пад акампаніямэнт нябачных жаўранкаў, якія бяз умоўку заліваліся ў небе, ледзь бачную зеляніну і білеўшы па аўрагах сьнег...

З восені 1888 году брату быў дан дазвол пасяліцца з маткаю ў Казані, куды і пераехала ўся сям'я. Я заставаўся яшчэ некаторы час у вёсцы, але позьняй восенью дазволена было пераехаць і мне. Кватэра была нанята ў доме Арловай на Першай Гары, недалёка ад Арскага Поля, у флігелі. Пры кватэры быў балькон і даволі прыгожы садзік на гары. У першым паверсе было чамусьці дзьве кухні, адну з якіх заняў У. І. з прычыны вялікай ізаляванасьці гэтага памяшканьня.

Тут ён пачаў чытаньне «Капіталу» Маркса, расказваючы мне з вялікім захапленьнем аб прачытаным. Тут завёў па-троху некаторыя знаёмствы, але больш уходзіў сам, чым прыймаў у сябе. Прозьвішчаў яго знаёмых я не памятаю. Ён быў усё-ж даволі асьцярожным з-за ўвагі да маці. Выключная мужнасьць, з якой маці пераносіла пяшчасьце са стратай брата Алеся, выклікала зьдзіўленьне і пашану нават з боку пабочных людзей. Тым больш адчувалі гэта мы, дзеці, дзеля якіх, для клопатаў аб якіх яна надзвычайным памаганьнем волі стрымлівала сябе. Надзея Канстантынаўна гаварыла мне, што У. І. расказваў аб тэй зьдзіўляючай мужнасьці, з якой перанесла маці страту брата, а пазьней сястры Вольгі.

Маці пачала трывожыцца, што Валодзя «ўліпіць» зноў і гэта часткова прымусіла яе набыць праз М. Т. Елізарава (які скончыў пецярбургскі ўнівэрсытэт і прымаў удзел са мной і нябожчыкам братам у адным зямляцтве) маленькі хутар у Самарскай губэрні і выклапатаць дазвол пераехаць на лета туды. Пасьля майго замужэтва за М. Т. Елізарава ўся сям'я наша пасялілася ў Самары.

Боязьнь маці была недаромнай. Улетку 1889 г. у Казані быў арыштаваны гурток Федасеева і У. І. гаварыў мне, што калі-б ён застаўся ў Казані, ён папаўся-б напэўна таксама, бо быў знаём з некаторымі з арыштаваных, хаця самога П. Е. Федасеева ня ведаў, — і з дзейнасьцю гуртка, які разгарнуўся, відавочна, шырэй у жо з вясны, г. зн., з часу ад'езду брата.

Гэты «благополучный» выход даў магчымасьць У. І. мірна займацца ў Самары тэарытычнай работай па вывучэньні марксызму, прапагандай яго сярод маладой самарскай публікі, а таксама атрымаць дазвол на здачу экзамену экстэрнам, аб чым многа клапатала маці.

Атрымаўшы гэты дазвол, У. І. так старанна засеў за падрыхтоўку, што ў 1891 годзе, г. зн., не адстаўшы ні на адзін год ад свайго выпуску, — здаў экзамен пры Пецярбургскім унівэрсытэце.

Ударні падрыхтавацца да пачатку дарбудаўніцтва

(Па ўсебеларускай партнарадзе па дарожным будаўніцтве)

Дарожнае будаўніцтва да апошняга часу заставацца самым адсталым вучасткам народнай гаспадаркі. Між тым, задачы індустрыялізацыі краіны, калектывізацыі сельскай гаспадаркі, з усёй рашучасьцю ставяць пытаньне аб карэнным палепшэньні дарог. Трактар і аўтамабіль, якія сталі масавым прадуктам тэхнічнага аснашчэньня сельскай гаспадаркі, патрабуюць добрай дарогі. Гэтага патрабуюць і задачы абароназдольнасьці нашай краіны. Адсюль, зусім зразумела, чаму партыя аддае зараз так многа ўвагі пытаньням дарожнага будаўніцтва.

17-ая ўсесаюзная партканфэрэнцыя дала зусім вычэрпальную дырэктыву аб тым, каб у другой пяцігодцы на дарожным і шасейным будаўніцтве забясьпечыць больш высокія тэмпы разьвіцьця, чым па астатніх галінах транспарту. Задача бязрадыя за добрую дарогу з другараднай павінна стаць аднэй з першастэпновых. Асабліва адказныя задачы ў гэтай галіне стаяць перад членамі партыі, якія працуюць на дарожным будаўніцтве і ў першую чаргу перад кіруючым складам. Яны непасрэдна нясуць адказнасьць за выкананьне плянаў дарожнага будаўніцтва. Пляны рэальныя, выкананьне іх залежыць ад правільнай расстаноўкі кіраўніцтва, ад самаадданасьці, ад мабілізацыі мас, ад уменьня ўзначаліць іх энтузіязмам. Так, паставіў пытаньне ў сваёй уступнай прамове на ўсебеларускай партнарадзе тав. **Гантман.**

— Перабудаваць работу так, каб не дапусьціць летаніх недахопаў, каб апярэдзіць кіраваць непасрэдна ўсімі вытворчымі вучасткамі, каб поўнасьцю выканаць плян—у гэтым асноўная задача.

Агляд работы некаторых аўтатрадаў і конпага транспарту паказаў, што там панае поўная абязьлічка, безгаспадарчасьць, асутнічае палітычна-масавая работа. Пры такой пастаноўцы няма гарантыі, што плян будзе выкананы. Трэба з гэтым рашуча пакончыць.

— Каб забясьпечыць пасьпяховае разгортваньне дарожнага будаўніцтва, — кажа тав. **Гантман**—трэба па-бальшавіцку рэалізаваць 6 умоў тав. Сталіна, правільна расставіць сілы, узьняць на адпаведную вышыню палітмасавую работу.

— Усе ўмовы ёсьць для таго, каб выканаць плян. Упартай, напружанай работай даб'емся гэтага.

Пра становішча падрыхтоўкі да дарожнага будаўніцтва дакладваў па партнарадзе тав. **Мудрагаленка.**

У першым квартале ня выканана праграма падрыхтоўчай работы, якая вызначалася. Яшчэ поўнасьцю не мабілізаваны летаннія запасы дарбудматар'ялаў. Квартальнае заданьне выканана аўтатранспартам толькі на 65,8 проц. Конны транспарт даў зусім нязначныя паказальнікі.

Забясьпячэньне шашкамі дае магчымасьць разгарнуць брукаваньне. Значна горш са нічобнем. Механічная пераапрацоўка камня ідзе марудным тэмпам. Баявая задача—поўнасьцю скарыстаць мэханізмы, не дапусьціць шводзай гадзіны прастою, ніводнай нявыкарыстанай кампрадрабізкі і г. д.

Тав. Мудрагаленка падрабязна спыніўся на рабоце аўтамабільстэрань. Зараз праведзена спэцыялізацыя іх. Гоняцца рад каштоўных прапаноў.

У выкананьне гэтай пастановы мінскае аддзяленьне Беддзяржкіно свой узрад у абмеле паменшыла так: выдзелены тры пераносныя брыгады для праверкі становішча фота і кінопрэсы ў Чырвонаармейскіх часьцях Мінскага гарнізону. Кінотэатрамі Менску ўзята шэфства над кіно-устаноўкамі стацыёнарных часьцей.

Для аказаньня практычнай дапамогі часьцям у эксплятацыі фота справы, у арганізацыі гурткоў вылучана 14 фото работнікаў.

Мацнярэйшае абвязалі кінотэатры, якія ўзялі шэфства над вайсковымі часьцямі, выпрацоўваць спэцыяльныя пецахоны, шантаж і правадку. Рамонт кіно-апаратуры пачнецца майстэрнямі Беддзяржкіно ў першую чаргу.

Адзак, гэтыя станоўчыя шэнгеры Беддзяржкіно сканчаюцца не пераможна ў жыцьцё. Плян, высланы Беддзяржкіно у ДЧА, праляжкаў пад сукном і да сёньня часьцей не пайшоў Вайсковыя часьці ня ведалі аб тым, хто і дзе прыкрыплены і хто над кім узяў шэфства.

Са спазьненьнем узяўся за работу Беддзярсіндыкат. І да апошняга часу з боку яго праяўляецца вялая марудлівасьць. Вылучаны брыгада для агляду рамкі-сувяў часьцей не закончыла сваёй работы.

Беддзяркіно недаволі ўзмоцніла адносіцца да работы снабжэньня вайсковых часьцей кіно-карцінамі. Фільмы, якія паказваюцца на плыву, часьцей не адпавядаюцца. Часта бывае так, што пасля фільма становіцца відомай клюбу часьці за 2 гадзіны да пуску ня, што яго дае пікай магчымасьці арганізаваць і правесьці работу вакол фільму. З прычыны адсутнасьці адпаведнасьці прыёмнічкаў, трапляюць нарэшты скарціны. Прагляд фільмаў хапае-б у гарнізонным шантабе дагэтуль не паладжан.

Хворым месцам у часьцях зьяўляецца сарэмна акумулятараў. Расьбе - арганізацыі ў гэтай справе ня ідуць па суправу. Зарадка робіцца падобраскасна, тэрміны выкананьня работы вольні доўгія. Для таго каб арганізаваць полый пункт зарадкі на тэхнічных заняткох у полі, патрабуецца аддзяльная батарэя, а радыё-арганізацыі, маючы ў брыгадзе выстарчальную колькасьць гэтых батарэй, не адпускаюць іх вайсковым часьцям. Або вось вельмі цікавы факт, які характарызуе «да тамогу» з боку Беларадыёцэнтру. У АВАШ быў прысланы таварыш для таго, каб у парадку дапамогі арабіць правадку і за гэту работу запатрабаваў тысячавую плату.

Неабходна аскубіць усю работу па заладзе тэхнічных сродкаў палітработы, патрабуючы большай актыўнасьці з боку як вайсковых, так і грамадзянскіх арганізацый. Усю работу, намечаную па плану, правесьці ў кутчэйшы тэрмін.

Шыфрын.

100 ПРОЦ. СТВАРЭНЬНЕМ НАСЕННЫХ І СТРАХАВЫХ ФОНДАЎ, ПРАВІЛЬНАЙ АРГАНІЗАЦЫЯЙ ПАСТАЯННЫХ ВЫТВОРЧЫХ БРЫГАД

ЗАБЯСЬПЕЧЫМ ПОЎНАЕ ВЫКАНАНЬНЕ ПАСЕЎНЫХ ПЛЯНАЎ

НА 15 КРАСАВІКА БССР ВЫКАНАЛА ТОЛЬКІ 73,9 ПРОЦ. ЗАДАНЬНЯ ПА ССЫПЦЫ НАСЕНЬНЯ

Даць адказ бальшавіцкай справай

Тры раёны БССР— **Мсьціслаўскі, Стара-Дарожскі і Чэрвеньскі**—ужо перавыканалі агульны плян ссыпкі насеньня. Гэтых посьпехаў яны дасягнулі па аснове мабілізацыі шырокіх мас калгасьнікаў і аднаасобнікаў вакол задач трэцяй бальшавіцкай вясны і скарыстаньня мясцовых рэсурсаў. У прыватнасьці пералічаныя раёны выканалі заданьне па ссыпцы бульбы ад 106,4—111 проц.

Практыка гэтых раёнаў гаворыць аб тым, што за поўні час мы ў некаторых мясцох маем рашучы зрух у мабілізацыі насеньня. Гэта ярка пацьвярджае рэальнасьць вызначаных партыяй плянаў і сьведчыць аб тым, што пры правільным ажыцьцяўленьні дырэктыў партыі, мабілізацыі мас, пра яўленьні мясцовымі арганізацыямі патрэбнай ініцыятывы ў скарыстаньні мясцовых рэсурсаў гэтыя пляны могуць быць выкананы.

Неабходна, аднак, адзначыць, што арганізацыі раду раёнаў, ня гледзячы на пачатак сяўбы, усё яшчэ не павярнуліся тварам да адказьнейшай задачы—ссыпкі насеньня. Даволі ўказаць што **Парыцкі раён выканаў плян толькі на 49,3 проц., Лагойскі—на 55,4 проц., Дрысенскі—на 52,8 проц. і г. д.** Злачыннае адставаньне пэўнай групы раёнаў прыняло да таго, што **БССР у цэлым агульнае заданьне па мабілізацыі насеньня выканала ўсяго на 73,9** проц., а па тэхнічных культурах—на 49,9 проц.

Такое становішча далей існаваць ня можа. Раённыя і нізавыя арганізацыі павінны памятаць, што асноўнымі ўмовамі, якія забясьпечваюць поўнае выкананьне пасеўных плянаў, зьяўляюцца: арганізацыя вытворчых брыгад, сваячасовая ссыпка неабходнай колькасьці насеньня. У гэты бок павінны быць накіраваны ўсе імкненьні мясцовых арганізацый. Адставаньне ліквідаваць ва ўдарным, баявым парадку, раўняючыся па перадавых раёнах, па шматлікіх перадавых калгасах і саўгасах.

Узорную практыку бальшавіцкай барацьбы за сяўбу паказалі калгасьнікі Крыму, якія датэрмінова выканалі пасеўную праграму. Іх посьпех быў забясьпечан іменна сваячасовай і поўнай мабілізацыяй насенных фондаў, выкананьнем дырэктыў партыі аб пастаянных вытворчых брыгадах.

Калгасьнікі Крыму заклікаюць нас сьледваць іх прыкладу. Яны патрабуюць ад нас прыкладнага правядзеньня веснавой сяўбы і маюць на гэта ўсе правы.

Калгасьнікі-рабочыя і спэцыялісты саўгасаў і МТС БССР абавязаны даць адказ калгасьнікам Крыму канкрэтнымі мерапрыемствамі па ліквідацыі адставаньня, бальшавіцкай справай, як гэта зрабіла паляводчая брыгада № 1 калгасу «Камбайн», Слуцкага раёну.

Даяркі... у палявых брыгадах, машыністы... у аборах

Спыніць „плянавую" блытаніну ў кантрактацыі

ЛЕЗНА. Барацьба за насеньне яшчэ не пастаўлена на належную вышыню. У раёне збожжавых ссыпана 94 проц. пляну, **тэхнічных—57 проц.**, траў адпагадовых — 27 проц., капюшыны—42 проц., бульбы—81 проц.

Толькі чатыры сельсаветы правялі работу па мабілізацыі ўнутраных рэсурсаў і арганізацыі міжкалгаснай дапамогі. Гэта—Калышанскі, Букаўскі, Чарніцкі, Лёзьнянскі. Сабрала 54 цэнтн. іншыя сельсаветы спадзяюцца на завоз.

Насеньне сабраць можна. Пасобныя калгасы проста ўтойваюць яго. Прыклад: калгас «Чырвоны сьляг» утаіў 3 цэнтн. насеньня капюшыны, «Рэкорд»—10 цэнтн. і г. д.

У радзе выпадкаў **складаюцца разлутыя брыгадны кармовага аўса**, у той час, як у іншых не хапае аўса на насеньне. Міжкалгасная дапамога як належыць не арганізавана. Ачыстка насеньня ў асноўным скончана, але якасьць яе не заўсёды здавальняючая.

Асноўную прычыну слабага ходу ссыпкі насеньня трэба шукаць у адсутнасьці на большасьці калгасаў пастаянных вытворчых брыгад. У раёне ня сьмела ўказваюць, што 128 калгасаў, нібы, склалі вытворчыя брыгады.

На практыцы атрымліваецца так: машыністы нападаюць на МТФ, добрыя даяркі—ў палявыя брыгады. «Тэрытарыяльнасьць» губіць вытворчы прынцып арганізацыі працы ў калгасах.

У калгасе «Бальшавік», Чарніцкага сельсавету, склалі брыгаду на ільне, другую — па збожжавых.

Важнейшы сродак узьнікненьня ўраджайнасьці—хамізацыя глебы—ігнаруецца. Ужо некалькі год усьцяж зрываецца вапнаваньне. Замест 9.000 тон вапны, дагэтуль вывезена 767 тон, або 8,5 проц. Райза, райкалгасаюз і МТС падпісваюцца ў сваім бясьсільлі дабіцца 100 проц. вывазкі вапны ў калгасы.

Нарэшце, марудна разгортваецца кантрактацыя. У калгасах, якія абслугоўваюцца МТС, прабуе ажыцьцявіць МТС кантрактаваць і сельсавет. Вось прыклад, МТС (габінэтным парадкам) закантрактавала ў калгасе «Маладзецкі шлях»—Стасеўскага сельсавету, ільнавалакна і трасты ў пераводзе на валакно—430 цэнтн. (1,7 цэнтн. з гектара) і 379,5 цэнтн. ільнянога семя. Сельсавет-жа даўёў да калгасу плян кантрактацыі па ільнавалакне і трасьце ў пераводзе па валакно 551 цэнтн. і 510 цэнтн ільнянога семя.

А. Мікуцкі.

Разгортваючы праверку Гусарскі сельсавет ліквідуе сваё адставаньне

КЛІМАВІЧЫ.

Абвешчаная генэральная праверка падрыхтаванасьці да сяўбы ўзьняла шырокія масы калгасьнікаў Гусарскага сельсавету, выявіла новую хвалю энтузіязму сярод калгасьнікаў. З лепшых ударнікаў і калгаснага актыву было створана 5 брыгад, якія зрабілі праверкі усе калгасы сельсавету. Вынікі праверкі шырока абгаварваліся на нарадах актыву, агульных сходах калгаснікаў, дзе выносіліся практычныя мерапрыемствы па зьнішчэньні выяўленых недахопаў.

Самым адсталым калгасам у сельсавеце быў **«Калентыньют»**, які яшчэ не адрамантаваў інвэнтару, не завёз угнаенняў па палоску на стоячыў осыпні насеньфондзе. У гэтым-жа калгасе былі нядбайныя арганізаванны брыгады аратых, сейбітаў, бароноваланаў і рэкорд, што самыя грубыя чынам скажае дырэктывы партыі і ўраду аб стварэньні пастаянных вытворчых брыгад.

Для дапамогі «Калентыньюту» у ліквідацыі прарыву па падрыхтоўцы да сяўбы і правільнай арганізацыі працы, па прыкладу калгаснікаў **Бацьвінаўскага** сельсавету, Крычаўскага раёну, накіравана буксірная брыгада з калгасу імя «Правды» з лепшых калгаснікаў - ударнікаў — **Цішкіна Максіма, Курцікава Сяргея, Войтава Рамана** і сакратара парт'ячэйкі тав. **Іванэнка.**

Пры дапамозе буксірнай брыгады калгас ліквідуе прарыў у падрыхтоўцы да сяўбы.

Калгасы **«Карпаты»** і **«Энергія»** поўнасьцю падрыхтаваліся да сустрэчы сяўбы. Карпаюўцы ссыпалі насеньны фонд па збожжавых культурах на 119 проц., па бульбе — на 132 проц. Калгасьнікі гэтай арцелі пастанавілі аказаць дапамогу насеньнем бульбы другім калгасам.

У часе першых дзён праверкі ўдарнікі тэмпамі скончана падрыхтоўка інвэнтару, які цяпер знаходзіцца ў баявой гатоўнасьці.

У вытворчым вучастку **Зара**, калгасу імя **«Правды»**, калгасьнікі, скончыўшы рамонт інвэнтару, распачалі выраб грабляў для ўборачнай кампаніі.

Насеньне па ўсіх 7 калгасах сельсавету поўнасьцю ачышчана, пераважна і бяроклівa захоўваецца ў сьвірнах. На засеках дзе захоўваецца насеньне, прыкленены ярлыкі, на якіх пазначана, колькі ёсьць насеньня ў кілёграмах.

Апрача калгасу «Калентыньют», усі ні калгасы завезена мінеральнае ўгнаеньне: 819 цэнтн. вапны, 320 цэнтн. фасфарытнай муки, сабрана 130 цэнтн. попелу, вывезена 1.000 возаў гною.

На ўсім сельсавеце да гэтага часу працавалі толькі адзін гурток агразоатэхнікі. У сувязі з праверкай арганізуюцца агрэгурткі пры кожным калгасе.

Аднак, часовы фонд па сельсавеце поўнасьцю далёка ня ссыпан. Па збожжавых культурах ссыпана толькі 76 проц. пляну, па бульбе—61,2 %, капюшыне — 65 проц., тэхнічных культурах — 35 проц. Таму ў часе генэральнай праверкі падрыхтаванасьці да сяўбы асаблівая ўвага адведзена распаўсюджаньню аблігацый пазыкі імя конкурсу «Праўды». На сёньняшні дзень ужо рэалізавана аблігацый на 107 цэнтн. бульбы, 5,5 цэнтн. збожжавых культур, 4,5 цэнтн. тэхкультур, 2,5 кілё насеньня гуркоў. Калгасьнікі калгасу **«Пралетары»** ўзялі на сябе абавязак да канца генэральнай праверкі папоўніць недастачу насеньня шляхам рэалізацыі аблігацый.

Цяпер уся работа па падрыхтоўцы пераносіцца ў вытворчыя брыгады, якія створаны на ўсіх калгасах. Да брыгад прымацоўваецца цягавая сіла, інвэнтар, вытворчыя вучасткі і іншыя кроўні вытворчасьці.

Цягавая сіла кармамі забясьпечана. Скалькіравана брыгадны фураж на час сяўбы, які поўнасьцю забясьпечвае рабочых коняй кармамі.

Дзякуючы штодзённаму кіраўніцтву парт'ячэйкі і правядзеньню конкурсу «Праўды», па калгасах сельсавету выдзелена 16 пасьцяцкаевет, якія ўжо ня спакойнае правядзеньне генэральнай праверкі. Па прыкладзе пасьцяцкаевет газеты, калгас імя «Праўды» заклікаў на спаборніцтва па лепшым правядзеньні сяўбы калгас **«Гігант»**, Поўгарад-Северскага раёну, з якім (раёнам) Клімавіцкі раён спаборнічае па прапазыцыі газеты «Праўды».

Хомчанка.

Калгас „Камунар" поўнасьцю падрыхтаваны

ГОМЕЛЬ. Калгас **«Камунар»** у поўнай гатоўнасьці сустракае 3-ю бальшавіцкую сяўбу. Створана 14 вытворчых брыгад, якія прымацаваны да поўных вучасткаў. За кожнай брыгадай прымацавана поўная цягавая сіла і інвэнтар. Вытворча - фінансавы плян распрацаваны. Брыгада брыгадзіра Шуброва высунула сустрэчны плян на 6 га. Ударную работу яна паказала пры закладцы парніковых бом, якіх заложана 80 штук.

За апошні час сіламі партыйнага, камсамольскага і калгаснага актыву праведзен збор насеньня. Сабрана 3.000 клгр. бульбы, 85 кгр. насеньня тэхкультур і 135 кгрм. гародніны. Збор яшчэ працягваецца. Насеньня для выкананьня пасеўнага пляну ў калгасе хапае.

Калгас вылучыў брыгаду. З 5 чал., для дапамогі ў падрыхтоўцы да сяўбы адстаючым калгасам Цярашкавіцкага сельсавету. Апрача таго калгас «Камунар» узяў на буксір адстаючыя калгасы — «Чырвоны бідняк» і «Чырвоны баец».

Культмасавая праца ў калгасе «Камунар» стаіць па належнай вышыні. Арганізавана некалькі гурткоў. Нядаўна закончылі сваю работу трохтыднёвыя курсы брыгадзіраў.

Да 1-га мая мяркуецца адкрыцьцё сталоўкі пры калгасе на 200 чал.

С. К—с.

Апошнія весткі з пасеўнага фронту

ЛОЕЎ. (Па тэлеграфу). У раёне пры ступілі да масавай сяўбы як калгасы, таксама і аднаасобны сэктар.

Калгасамі засеяна аўса 26 га, ячменю—22 га, бульбы—50 га. Аднаасобнікамі: аўса—7 га, ячменю—18 га, бульбы—146 га.

Клімаўскі.

***

МАГІЛЕЎ. (Па тэлеграфу). Жывёлагадоўчыя саўгасы выехалі на палявыя работы. Саўгасы **Вейна і Гарадзея** засеялі па 20 га канюшыны, **Палыкавічы**—10 га сэрадэлы. Паляводчыя брыгады працягваюць ворыва.

Прыступілі да ворыва і калгасы: **«Непераможны»**, Грэбянеўскага сельсавету, **«Першая пяцігодка»**, Бялевіцкага сельсавету. Узарана па 10 га яравога кліну.

Прохарэнка.

***

УВАРАВІЧЫ. (Сьпешн. поштай). Пасобныя калгасы раёну пачалі палявыя работы. У калгасе «Росьвіт», Лівскага сельсавету, узарана і засеяна 5 га яравой шпаніцы. Таксама прыступілі да ворыва і сяўбы калгас «Каміцтэрн» і «Чырвонае Дняпро», Смычкоўскага сельсавету і саўгас «Уваравічы». Прыступаюць да сяўбы калгасы Чабатовіцкага сельсавету.

Казіміраў.

***

КЛІМАВІЧЫ. Калгас «Правда» першым у раёне вышаў у поле. Узорана і засеяна 16 га канюшыны і 8 га ячменю. Вытворчыя брыгады паказваюць узоры бальшавіцкай работы. Калгас «Барацьбіт» засеяў 12 га. Калгасьнікі калгасу імя Літвінова ўзаралі 15 га яравога кліну, калгас «Каміцтэрн», Лазавіцкага сельсавету, узараў 20 га і распачаў пераворванье бульбы засеву мінулага году (БЕЛТА).

***

ЛЮБАНЬ. (Сьпешн. поштай). Калгасы Асавецкага сельсавету выйшлі на палявыя работы.

Калгас «Новы мір» за 1 дзень узараў і засеяў 4 га яравога жыта. Асобныя калгасы рыхтуюць глебу.

Черны.

Дапамагчы паляпшэньню тэхнічных сродкаў палітработы ў чырвонаармейскіх часьцях

Гарэлішу правовы тав. **Сталіна** бальшавікі Чырвонай армеі адзначылі ўступленьнем на ўсесаюзнай конкурс і агляд аўтаданьня тэхнікай. Часьці Беларускай ваеннай акругі ўключыліся ў гэту важнейшую палітычную кампанію. У сьпіталне тэтага агляду тэхнічных сродкі палітычнай работы займаюць важнейшае месца.

Яны створяць выказарнейшы маг чымасьці для пасьпяховага выраўнаньня баявой і палітычнай падрыхтоўкі, асабліва ў справе авалодваньня баявой тэхнікай і тэхнічнай прапаганды.

Агляд тэхнічных сродкаў палітработы ня зонка пасьпяхова працэсу без удзелу грамадзянскіх арганізацый. Для палепшэньня матар'яльнай базы пад тэхнічныя сродкі палітработы патрабуецца татарская дапамога і шэфтрымаваньне з боку Беддзяржкіно Рабіс, радыёцэнтру.

З мэтай прыцягненьня пералічаных арганізацый да агляду тэхнічных сродкаў палітработы, пры ЦК КП(б)Б у пачатку сакавіка была склікана спэцыяльная нарада пад кіраўніцтва рад каштоўных прапаноў.

У выкананьне гэтай пастановы мінскае аддзяленьне Беддзяржкіно свой узрад у агляде паменшыла так: вылучаны тры пераносныя брыгады для праверкі становішча фота і кінопрэсы ў Чырвонаармейскіх часьцях Мінскага гарнізону. Кінотэатрамі Менску ўзята шэфства над кіно-устаноўкамі стацыёнарных часьцей.

Для аказаньня практычнай дапамогі часьцям у эксплятацыі фота справы, у арганізацыі гурткоў вылучана 14 фото работнікаў.

Пастанова ЦК УсеКП(б)

аб пастановах ячэек і дырэктыратаў Усесаюзнай і Маскоўскай прамакадэмій аб прафэсарох Архангельскім і Дэйхмане

ЦК лічыць грубай палітычнай памылкай пастановы бюро ячэек і дырэктыратаў Усесаюзнай і Маскоўскай прамакадэмій, у якіх яны прапануюць выключыць са складу выкладчыкаў і сэкцыі навуковых работнікаў прафэсароў Архангельскага і Дэйхмана ў сувязі з выяўленьнем на працэсе Васільлева— Штэрна антысавецкімі настроямі іх у мінулыя гады, ня гледзячы на тое, што прафэсары Архангельскі і Дэйхман у сваіх заявах, зробленых пасьля працэсу Васільлева — Штэрна, асудзілі свае памылкі, указаныя ў прамове тав. Крыленка на працэсе.

ЦК лічыць, што гэтыя п

САВЕЦКІ САЮЗ АБАРАНЯЕ СПРАВУ МІРУ І РАЗЗБРАЕНЬНЯ

ТАВ. ЛІТВІНАЎ ВЫКРЫВАЕ САБАТАЖ ІМПЭРЫЯЛІСТАЎ

ПРАМОВА ТАВ. ЛІТВІНАВА

— Мы зноў вярочаемся да пытаньня аб мэтадах скарачэньня ўзбраеньняў. Рэзалюцыя, якая нам прапануецца і якая зводзіцца на сутнасьці да пытаньня 8-га артыкулу Лігі, наўрад ці можа мець другі сэнс, чым перадпыраніньне мэтаду скарачэньня. Я думаю, каб аўтары рэзалюцыі палічылі патрэбным учесьці яе толькі для таго, каб яшчэ раз прывесьці членаў Лігі нацый да прысягі на вернасьць адзнаму з пунктаў статуту Лігі. Я пытаю сябе: якой мэце рэзалюцыя можа служыць на цяперашняй стадыі работ камісіі, калі не для вырашэньня пытаньня аб мэтадах, а імённа для процістаўленьня прапанаванаму тут аб'ектыўнаму мэтаду — мэтад індывідуальны, або суб'ектыўны. Апошняя фраза рэзалюцыі, якая гаворыць аб далейшым вывучэньні мэтадаў скарачэньня, нічога не мяняе ў падкрэсьленым мною значэньні рэзалюцыі, бо, прыняўшы яе, мы мясцуменна вынесем рашэньне супроць аб'ектыўных мэтадаў, якія прапануюцца турэцкай і савецкай дэлегацыямі.

Мне здаецца, што ў сваёй заяве ад 12 красавіка я даў ужо вычарпальны аналіз як аб'ектыўнага, так і індывідуальнага мэтаду. У першым выпадку мы атрымліваем даволі дакладную формулу, якая б дазволіла нам бяз сур'ёзных далейшых спрэчак устанавіць на бліжэйшы час эканомію скарочаны ўзровень узбраеньняў. У другім выпадку мы фактычна ніякай практычнай формулы не даем, а прапануем шукаць згоды для акрэсьленьня ўзроўню ўзбраеньняў для кожнай краіны ў паасобку, згоды цяжкай і, на мой погляд, нават, бадай, немагчымай, а калі такая згода дасягнута ня будзе, дык і ўсякае скарачэньне стаіцца пад сумненьне.

«Савецкая дэлегацыя,—гаворыць тав. Літвінаў, — ня можа дазволіць з іншымі дэлегацыямі адказнасьці за мэтад, які, па яе перакананьні, прывядзе да указаных мною сумных вынікаў, і таму яна ня можа галасаваць за індывідуальны, суб'ектыўны мэтад скарачэньня ўзбраеньняў. Ад яе імя я зноў прапаную камісіі ў інтарэсах поспеху канфэрэнцыі прыняць адзіны аб'ектыўны мэтад скарачэньня ўзбраеньняў для ўсіх дзяржаў, або з падзелам дзяржаў на некалькі груп, згодна савецкай прапановы, што, вядома, ня выключае пасобных адзінкавых выняцьцяў. Толькі ў выпадку прыняцьця гэтай прапановы застанецца хоць некаторая надзея на скарачэньне ўзбраеньняў, на некаторыя вынікі канфэрэнцыі па разбраеньні».

Закранаючы далей праект рэзалюцыі, прапанаваны сёньня Грандэй, тав. Літвінаў адзначыў, што яе другая частка аўтаматычна прымальная у адрозьненьне ад першай, якая хаці і ў крыху зьмянчанай форме, мае спасылканьне на 8-мы артыкул статуту Лігі.

У адказ тав. Літвінаву Мадар'яга (Гішпанія) у доўгай прамове «ўрэчытоўваў» іспаньскіе рэзалюцыі чатырох краін.

Канчатковае рэдагаваньне рэзалюцыі да другога пункту парадку дня перадана рэдакцыйнай камісіі у складзе прадстаўнікоў 14 дзяржаў.

ПАПРАУКІ, ЗРОБЛЕНЫЯ РУКОЙ ТАРД'Е

ЖЭНЭВА, 19. На сёньняшнім пасяджаньні генэральнай камісіі абмяркоўваўся наступны праект рэзалюцыі па першым пункце парадку дня: «Генэральная камісія лічыць, што скарачэньне ўзбраеньняў, як яно прадугледжана ў 8-м артыкуле статуту Лігі нацый, павінна быць ажыцьцёўлена этапамі пасьля таго, як цяперашняя канфэрэнцыя ажыцьцёніць першы рашаючы этап усеагульнага скарачэньня да найбольш нізкага ўзроўню».

Тытулеску (Румынія) прабуе вытлумачыць гэту рэзалюцыю, як цалкам вышкаючую з 8 артыкулу статуту Лігі, г. зн., якая дапускае скарачэньне ўзбраеньняў толькі да «мінімуму, сумяшчальнага з умовамі нацыянальнай бясьпечнасьці і з геаграфічнымі асаблівасьцямі кожнай краіны».

Тав. Літвінаў заўважае рашуча аб сваёй агаворцы ў адносінах упамінаньня 8 артыкулу статуту Лігі ў рэзалюцыі, падкрэсьліваючы, што ў выпадку прыняцьця генэральнай камісіяй агаворкі Тытулеску, ён прымушан быў-бы галасаваць супроць рэзалюцыі.

Тытулеску, які падтрымліваўся прадстаўнікамі Персіі і Югаславіі, зноў выказваецца ў ранейшым духу, заяўляючы, што ўсе палітыкі безазапца на статуце Лігі і яго абавязацельствах.

Тав. Літвінаў заўважае, што ён будзе галасаваць толькі за тэкст рэзалюцыі, прыняты рэдакцыйнай камісіяй без агаворкі Тытулеску.

Тытулеску заўважае, што ён галасуе за рэзалюцыю са сваёй агаворкай.

Пасьля гэтых выступленьняў тэкст рэзалюцыі рэдакцыйнай камісіі ставіцца на галасаваньне і прымаецца.

Жэнэўская канфэрэнцыя падрыхтоўвае сусьветную вайну

БЭРЛІН, 21. У друку працягваецца ажыўленая палеміка з прычыны пазыцыі германскай дэлегацыі пры выпрацоўцы рэзалюцыі гелкамісіі канфэрэнцыі па разбраеньні.

«Дэйчэ Альгемэйнэ Цэйтунг» заяўляе, што германская дэлегацыя на адным фронце з французамі і прыхільнікамі Францыі і катэгарычна падкрэсьлівае, што Германія зрабіла рашучы крок да прыстасаваньня сваёй палітыкі да французскага тэзісу аб небясьпецы бяз усякага папярэдняга абгаворэньня яе жыцьцёвых патрабаваньняў. Газэта надае гэтаму факту тым большае значэньне, што ён меў месца ў часе прабываньня ў Жэнэве Брунінга.

Пры ўхваленьні ўчарашняй рэзалюцыі генкамісіі канфэрэнцыі па разбраеньні жэнэўскі карэспандэнт «Дэйчэ Альгемэйнэ Цэйтунг» падкрэсьлівае, што Літвінаў «быў адзіным, які галасаваў супроць рэзалюцыі пасьля таго, як ён пераканаўча папярэджваў супроць двусэнсоўнай пастановы, якая абумоўліваецца арт. 8 статуту Лігі нацый».

Орган цяжкай прамысловасьці «Рэйніш-Вэстфаліше Цэйтунг», рэзка крытыкуючы пазыцыю германскай дэлегацыі ў Жэнэве, лічыць, што выступленьне Літвінава ясна даказала памылковасьць пазыцыі германскіх дэлегатаў. Паводле слоў была зьвернута ўвага германскай дэлегацыі па неабходнасьць адхіліць усякі тэкст рэзалюцыі, у якім пад пацыфісцкай мантыяй ужо арганізуецца новая вайна супроць Германіі. «Жэнэўская канфэрэнцыя, — піша газэта, — пагражае стаць канфэрэнцыяй ваенных махінацый для падрыхтоўкі будучай сусьветнай вайны». (ТАСС).

Урачысты зьлёт ударнікаў фінансавага фронту

Гэтымі днямі адбыўся зьлёт ударнікаў фінансавага фронту г. Менску, прысьвечаны перадачы пераходнага сьцягу ЦК саюзу банкаўскіх работнікаў і калегіі Наркамфіну БССР за перамогі ў мабілізацыі сродкаў. На зьлёце прысутнічалі калі 1.000 байцоў фінансавага фронту. Зьлёт адкрыў старшыня ЦК саюзу фінбанкаўскіх работнікаў—тав. КАЙКОЎ.

З дакладам аб выкананьні фінансавага пляну другога кварталу выступіў нам. народнага камісара БССР тав. ЛЯХАЎ.

— Фінансавы плян другога кварталу ставіць перад намі задачу,—заявіў тав. Ляхаў,—ня толькі замацаваць дасягнутыя посьпехі, але і поўнасьцю ліквідаваць тыя недахопы, што мелі месца ў першым квартале. Культмасавая работа, як рашаючы фактар барацьбы за ўдарнае выкананьне фінпляну, павінна быць узьнята на вышэйшую ступень. У другім квартале мы абавязаны поўнасьцю і ў вызначаныя тэрміны фінансаваць патрэбы веснавой пасеўнай кампаніі і капітальнага будаўніцтва. БССР павінна ўтрымаць завяваны бальшавіцкай барацьбой пераходны сьцяг.

З прывітаньнем ад ЦК фінансава-банкаўскіх работнікаў СССР выступіў тав. ЭПШТЭЙН, які адзначыў, што выкананьне фінансавага пляну павінна праходзіць роўнамерна і плянава, а не скачкамі, як ва многіх абласьцях і рэспубліках. Трэба рашуча змагацца з перабоямі, якія наглядаюцца ў некаторых зьвяньнях апарату, Асноўны ўпор павінен быць зроблен на разгортваньне масавай работы, змаганьне за выразнасьць работы апарату, на ўкараненьне гаспадарчага разрахунку.

Член Калегіі Наркамфіну СССР тав. ВЭЙНСОН у сваім прывітаньні адзначыў:

— БССР заваявала сьцяг на аснове ўпартай барацьбы за генэральную лінію партыі, у выніку ўдзелу шырокіх мас у мабілізацыі сродкаў. Гэты посьпех абавязвае БССР у далейшым не аслабляць тэмпаў барацьбы на фінансавым фронце.

Воплескамі спаткаў зьлёт прамову тав. А. Г. ЧАРВЯКОВА.

— Бальшавіцкае прывітаньне ад уряду БССР ударнікам фінансавага фронту,—кажа тав. Чарвякоў. Узнагарода, атрыманая БССР, мае вялізарнае значэньне і зьяўляецца ацэнкай работы ня толькі ў галіне фінансаў, але і на ўсіх франтох сацыялістычнага будаўніцтва, бо толькі тое прадпрыемства з посьпекам ажыцьцяўляе свае фінансавыя абавязацельствы, якое добра выконвае прамфінплян, арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне калгасаў таксама непарыўна зьвязана з добрай і выразнай пастаноўкай фінансавай работы ў калгасах, з выкананьнем імі заданьняў па абавязковых і добразахвотных плацяжох.

Ад Менгарсавету ўдарнікаў фінансавага фронту вітаў тав. ВАЛОДЗЬКА.

За ўдарную работу па мабілізацыі сродкаў НКФ СССР і ЦК саюзу фінансава-банкаўскіх работнікаў прэміяваны жэтонамі, праматамі і сумай месячнага заработку т. т. ДОБРЫНА (Менск), КАРПМАНА і БЕЛЕНЬКАГА (Гомель), ЗІЛЬБЭРГА (Турэў), БАБІЦКАГА (Бібейск), КАРПІЛАВА (рабочы заводу «Ударнік»), ШАСТАКОВА (газэта «Савецкая Беларусь») і БРАВЭРМАНА (газэта «Рабочий»). Б.

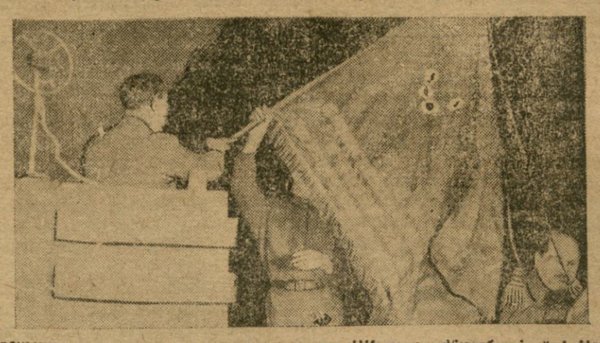

Урачыстая перадача пераходнага сьцягу ЦК саюзу фінработнікаў і Наркамфіну СССР — Наркамфіну БССР за перавыкананьне фінпляну 1-га кварталу.

Спыніць разбазарваньне жывёлы

Па большасьці раёнаў няма патрэбнай арганізаванасьці ў разгортваньні жывёлазагатовак як з боку загатоўчых арганізацый, так і многіх партыйных ячэек і сельсаветаў. Калгасьнікі і аднаасобнікі—беднякі і серадняк не мабілізаваны, як сьлед, на барацьбу за выкананьне пляну мясазагатовак. У выніку квартальны плян па загатоўцы жывёлы выкапан на 15 красавіка толькі на 7,6 проц. Калі пасоўвацца далей такімі тэмпамі, дык патрэбна будзе 6 месяцаў для таго, каб выканаць квартальны плян.

Пры агульным нездавальняючым ходзе кампаніі асабліва ганебным паказальнікі даюць **Пухавіцкі раён, які выканаў плян на 3,7 проц., Гарадоцкі —3,3 проц., Горацкі —2,6 проц., Стародбінскі—2,4 проц.**

Адна з галоўнейшых прычын нездавальняючых тэмпаў работы заключаецца ў адсутнасьці бальшавіцкай барацьбы з боку раду арганізацый з разбазарваньнем мясной таварнай прадукцыі.

Па **Горацкім** раёне, напрыклад, за апошні час разбазарана жывёлы на 30 тыс. руб. У гэтым прыняло актыўны ўдзел гарспажыўтаварыства, якое над выглядам самазагатовак разбазарыла на розныя патрэбы шмат мясной прадукцыі. **Пухавіцкае** сельспажыўтаварыства перакуліла 4 каровы для ўласных спажывецкіх патрэб. Куды выкарыстана мяса ад гэтых кароў, вядома толькі кіраўніком сельспажыўтаварыства. Калгас «Бальшавік», Старобінскага раёну, забіў для сваіх патрэб 47 штук адкормленых сьвіней.

Зразумела, што гэта «апэрацыя» праведзена па простай указцы кулака і вынікае з імкненьняў сарваць плян снабжэньня мясам рабочых цэнтраў.

Зьнішчэньню жывёлы, разбазарваньню мясной прадукцыі спрыяе нярэдка спэкуляцыйная гандлярская дзейнасьць паасобных каапэрацыйных арганізацый, якія парушаюць часам усякія правілы самазагатовак, разьвіваюць канкуренцыю, дзейнічаючы ў такіх выпадках на руку кулаку. Так, рабкоп Асінторфу шляхам перакупак жывёлы з цэнтралізаванага пляну, шляхам іншых махінацый незаконна загатовіў і разбазарыў некалькі тон мяса. Яго кіраўніком, мусіць, ня прышло ў галаву, што такая «работа» б'е па снабжэньні мясам рабочых таго-ж самага Асінторфу.

Разбазарваецца жывёла па некаторых сельсаветах і іншых раёнах. У **Капыльшчыне** дзьвюма сталоўкамі закуплена 53 штукі буйнай рагатай жывёлы. Большая частка мяса прадана кіраўнікамі сталовак месцачковым клерыкалам, як «кошар» па высокіх цэнах. У пагоні за высокімі прыбыткамі гэтыя спэкуляцыйныя элементы дэзарганізуюць савецкі рынак, зрываюць плян загатовак і снабжэньня рабочых мясам.

Спэкуляцыйнае разбазарваньне мяса мае месца ў асобных сельсаветах **Талочынскага, Глускага, Хойніцкага і Менскага раёнаў.**

Усе прыведзеныя факты вельмі ярка характарызуюць дрэнную работу многіх загатоўчых арганізацый, яны таксама гавораць аб недаацэнцы мяса загатовак некаторымі раённымі партыйнымі і савецкімі арганізацыямі.

Раённыя партыйныя арганізацыі павінны ў бліжэйшыя дні дабіцца **крутога пералому ў выкананьні пляну мясазагатовак.** Трэба ўмацніць барацьбу з кулаком і прыцягваць да самай суровай адказнасьці вінаватых у разбазарваньні жывёлы. Р.

Белагвардзейскія правакацыі ў Харбіне

БЭЙПІН, 21. Паводле паведамленьня з Харбіну ад 19 красавіка, белагвардзейскія правакацыйныя выступленьні супроць савецкай часткі КУЧ адбываюцца далей, ня гледзячы на запэўненьне ўлад аб прыняцьці імі адпаведных мер.

Учора пасьля спатканьня савецкага консула тав. Славуцкага з галоўначальствуючым, прадстаўнік апошняга навецкіў т. Кузьнецова і запэўніў яго, што ўлады прымаюць на сябе адказнасьць за охову і забесьпячэньне нармальнай работы кіраўніцтва КУЧ. Ня гледзячы на гэта запэўненьне, сёньня натоўп звольненых служачых - белагвардзейцаў зноў акружыў будынак кіраўніцтва КУЧ, пры чым каля 20 чал. прарваліся ў памяшканьне кіраўніцтва. Прыбуўшыя паліцэйскія не прынялі ніякіх мер да разгону налётчыкаў, ня гледзячы на патрабаваньні савецкага консула тав. Славуцкага, які зьвярнуўся да галоўначальствуючага. Сёньня тав. Славуцкі заявіў уладам, што ня прыняцьце імі належных мер пацьвярджае з поўнай відавочнасьцю наяўнасьць сувязі белых дзманстрантаў з паліцыяй і белагвардзейскімі чыноўнікамі — служачымі кітайскай паліцыі.

Распараджэньне кітайскай паліцыі —ня прымаць заяў савецкіх грамадзян аб выдачы віз на выезд у СССР азначае фактычную забарону выезду савецкіх грамадзян з Манчжурыі. У сувязі з масавымі вобыскамі і арыштамі савецкіх грамадзян, якія ўсё больш пашыраюцца, савецкі консул тав. Славуцкі заявіў уладам пратэст супроць гэтага бясчынства і патрабаваў вызваленьня арыштаваных.

Склады зброі ў белагвардзейцаў

БЭЙПІН, 19. Учора харбінскай паліцыяй выкрыты склады зброі і выбуховых матэрый у раёне Мадзягоу (пры гэрад Харбіну) населеным выключна белымі. У прыватнасьці склад зброі быў выкрыт у будынку рэстарану, гаспадаром якога зьяўляецца кітаец. Рэстаран абслугоўвае белых.

У выніку вобыску знойдзены гранаты, рэвальвэры. У часе вобыску таксама выкрыт запас грымучай ртуці. Апі саньне выбуховых матэрый складзена па старой рускай арфаграфіі, на паперы з расійскім царскім гербам. Газэта ўказвае, што ў харбінскай паліцыі ўжо даўно былі весткі аб наяўнасьці выбуховых матэрый у раду жыхароў раёну Мадзягоу, але паліцыя чамусьці ўстрымлівалася рабіць вобыск.

Газэта «Харбінскі час» прабуе зьмякчыць вынікі вобыску і выгарадзіць белагвардзейцаў, пашыраючы вэрсію аб паходжаньні зброі, якая, нібы была раскрадзена пры зьмене ўлады ў Харбіне. Белагвардзейскія супрацоўнікі паліцыі па ўказаньні японскіх дарадчаў праводзяць далей масавыя арышты савецкіх грамадзян. Сёньня зноў, ня гледзячы на бязвынікоВасьць вобыску, арыштавана 12 служачых КУЧ. Вядомы выпадкі, калі ў часе вобыску белыя прабавалі падкінуць рэвальвэр, але былі выкрыты на месцы.

Японцы адмаўляюць знаходжаньне Ма ў Благавешчанску

БЭЙПІН, 19. Паводле паведамленьня з Харбіну, у інтэрв'ю з прадстаўнікамі харбінскіх газэт, камандзір брыгады Хасебэ на пытаньне аб знаходжаньні генэрала Ма ў Благавешчанску заявіў, што японскае камандаваньне падобных вестак ня мае і ведае толькі, што Ма знаходзіцца ў Сахаляне.

ПРАВАКАТАРСКАЯ РАБОТА БЕЛАБАНДЫТАЎ

ХАБАРАЎСК, 17. Савецкае консульства ў Пагранічнай паведамляе аб усё больш частых выступленьнях белабандытаў, якія выдаюць сябе за савецкіх грамадзян. Бандыты зьяўляюцца пязначнымі групамі па невялікіх разьездах і станцыях, апрануты ў скурэнныя курткі, або ваенныя кажухі, надзвычай добра ўзброены і адкрыта пазываюць сябе «чэкістамі прымор'я», «агентамі АДПУ, Камінтэрну», Сэнс гэтай правакатарскай работы ясны.

Аднаўленьне шанхайскіх перагавораў адкладваецца

ШАНХАЙ, 21. Паводле паведамленьня «Юнайтэд Прэс» з Нанкіну адказны чыноўнік міністэрства замежных спраў заявіў, што нанкінскі ўрад накіраваў свайму прадстаўніку Яню інструкцыю інфармаваць камісію аб тым, што нанкінскі ўрад не пярэчыць супроць рэзалюцыі камісіі. Паводле слоў «Эйнінг Пост» Го Тай-ці (таварыш міністра замежных спраў) афіцыяльна пацьвердзіў паведамленьне, што Янь інструктаван у адносінах прыняцьця рэзалюцыі. З прычыны таго, што японцы супроць рэзалюцыі, аднаўленьне шанхайскіх перагавораў адкладваецца. (ТАСС).

Усё насельніцтва Манчжурыі пад нагладам японскай ваеншчыны

ШАНХАЙ, 21. Газэта «Чайна прэс» у перадавым артыкуле ўказвае, што галоўным затрудненьнем, з якім сустрэнецца камісія Лігі нацый у Манчжурыі, будзе немагчымасьць мець непасродныя зносіны з сапраўднымі прадстаўнікамі 30-мільённага кітайскага насельніцтва ў Манчжурыі. Насельніцтва Манчжурыі знаходзіцца ў такіх-жа ўмовах, у якіх жыве зараз насельніцтва Хонкю і Чапею ў Шанхаі. Кожны кітайскі жыхар знаходзіцца пад простым наглядам японскіх ваенных улад. Нават карэспандэнты замежных газэт ня могуць мець зносін з адпаведнымі кітайскімі коламі.

Манчжурскі рынак для Амэрыкі закрываецца

ШАНХАЙ, 21. Амэрыканскі камэрцыйны аташэ ў Кітаі Арнольд выехаў у Манчжурыю з мэтай абсьледаваць стан амэрыканскіх ганлёвых інтарэсаў, якія, як указваюць, пазнаньні значныя страты ў выніку падзей у Манчжурыі.

У інтэрв'ю з прадстаўніком газэты «Чайна прэс» адзін з адказных чыноўнікаў амэрыканскага консульства заявіў, што амэрыканскія інтарэсы ў Манчжурыі ў выніку дзеяньняў японцаў і манчжурскіх улад фактычна выцясьняюцца і зусім магчыма, што іх напаткае той жа лёс, што і амэрыканскія інтарэсы ў самой Японіі, дзе амэрыканская гандлёвая дзейнасьць сьцясняецца абмежавальнымі мерамі. Такія-ж меры, — заявіў чыноўнік, — могуць быць ужыты пад націскам японцаў і Манчжурскай дзяржавай. У цяперашні час амэрыканскія справы ў Манчжурыі знаходзяцца ў поўным застоі — амэрыканскія страты дасягаюць буйных разьмераў. Паведамленьне, што амэрыканскі ўрад настаяваў закрыць мукдэнскае аддзяленьне дэпартаманту гандлю, адхіляецца. (ТАСС).

„Очковтиратели" дэпо Асіповічы ашуквалі партыю і рабочую клясу

У першым квартале 1932 году прабег паравозаў па ўсёй сетцы чыгунак павялічыўся на 31 проц. у параўнаньні з мінулым годам. Гэтыя посьпехі дасягнуты дзякуючы правільнай лініі нашай партыі, дзякуючы бальшавіцкай барацьбе мільённых мас чыгуначнага пралетарыяту за ўздым транспарту. Вялікую ролю тут адыграла ліквідацыя абязьлічкі паравозаў.

Аднак, трэба сказаць, што ня ўсе зьвяньні чыгуначнага транспарту рэалізавалі дырэктывы партыі: «ліквідаваць абязьлічку, палепшыць арганізацыю працы і правільна расставіць сілы» (Сталін).

Прашло больш году са дня гістарычнага звароту ЦК УсеКП(б) і СНК СССР аб чыгуначным транспарце, а абязьлічка не пакідае паравоз. Па Віцебскім эксплёатацыйным раёне МБВ чыгункі невыкананьне вымпальнікаў у першым квартале 1932 г. адбылося галоўным чынам таму, што толькі ў адным дэпо Віцебск было дапушчана 1.375 срываў спаравозаў яды. Ад гэтага процант хворых паравозаў з месяца ў месяц павялічваўся, на віне службы цягі быў 2.831 выпадак затрыманьня руху таварных цягнікоў паводле раскладу, а ў сакавіку сьледваньне паводле раскладу ледзь складала 54 проц.

Нятуменьне аддзелу цягі Жлобінскага эксплёатацыйнага раёну Заходняй чыгункі расставіць сілы і кіраваць па-новаму, гастралёрства замест канкрэтнага кіраўніцтва начальніка аддзелу цягі тав. Салаўёва, дзюма пастаўленая партыйная работа, нямуменьне партколектыву дэпо Асіповічы на канкрэтных прыкладах мабілізаваць масы прывялі да таго, што дэпо Асіповічы засталося ў абозе аздараўленьня паравознай гаспадаркі. У першым квартале 1932 г. у дэпо Асіповічы фактычна было 81 проц. абязьлічаных паравозаў. Паравоз ОВ-7484 меў 25 гаспадароў, 7278—26 гаспадароў, 5360—20 гаспадароў, 5057—16 гаспадароў і г. д. Машыніст Лісіца 20 раз пераходзіўся з паравоза на паравоз. 26 сакавіка пры пасталёўцы паравоза ОВ-5057 на прамыўку двума машыністамі было знойдзена 52 дэфекты і інструктарамі па цёплатэхніцы яшчэ 17 дэфектаў. Процант хворых паравозаў у студзені быў роўны — 25,95, у лютым—29,65.

Як-жа ўсё гэта здарылася? Адміністрацыя дэпо Асіповічы займалася апукваньнем партыі, «очковтирательством», паказваючы 93 — 98 проц. спаравай яды.

Такія дэфекты сталі магчымы пры адсутнасьці бальшавіцкай самакрытыкі. Такія факты сталі магчымы толькі з прычыны адсутнасьці правільнага кіраўніцтва з боку раённага камітэту партыі і адсутнасьці праверкі з боку кантрольнай камісіі.

«Очковтирательство» пачало праліваць у рад зьвеньняў транспартнай гаспадаркі.

Трэба ўсёй масе чыгуначнікаў, пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі, адкрыць безжалітосны агонь па глушыцелях самакрытыкі і «очковтирателям».

В. Ярыгін.

Ваенныя падрыхтаваньні польскага фашызму

БЭРЛІН, 19. Орган каталіцкіх прафсаюзаў, які блізка стаіць да міністра працы Германіі Штэгервальда, «Дэр Дэйчэ» публікуе сэнсацыйныя падрабязнасьці аб ваенных падрыхтаваньнях Польшчы. Газэта пазычае гэтыя весткі з германскага інфармацыйнага органу «Остгільфэ», які ў сваю чаргу атрымаў іх з амэрыканскіх крыніц.

Згодна гэтых вестак, Польшча падрыхтоўвае наступленьне на Данцыг і Усходнюю Прусію. Замежныя дыпляматы быццам ужо азнаямляюцца з ваеннымі плянамі Польшчы. На працягу трох апошніх месяцаў Польшча зрабіла буйныя ваенныя заказы ва французкай і чэха - словацкай ваеннай прамысловасьці. Адначасова польскае ваеннае міністэрства заказала ў ПАЗШ у Форда і «Джэнэрэль Моторс» 3 тыс. грузавікоў з хуткай пастаўкай іх за палуны разрахунак. Апрача таго, за апошнія месяцы і тыдні на межах Данцыгу, Заходняй Прусіі, Усходняй Прусіі і Верхняй Сілезіі канцэнтруюцца пераведзеныя з Заходняй Украіны і іншых паўднёвых польскіх ваенных палкі.

Газэта ўказвае, што вялікае значэньне ва ўсім гэтым пытаньні мае разьвіцьцё ЯПОНА-ПОЛЬСКІХ УЗАЕМААДНОСІН. Японія шукае ў Польшчы саюзьніка і сустрэла ў Варшаве гарачы водгук. Актыўнасьць японцаў у Варшаве за апошнія месяцы была асабліва значнай: япона-польскія ўзаемаадносіны, паводле думкі шматлікіх замежных дыпляматаў, ужо насьпелі для ваеннага саюзу.

Пасодле паведамленьня газэты, у амэрыканскіх дыпляматычных і фінансавых колах асабліва заклапочаны разьвіцьцём падзей у Польшчы, з прычыны таго, што ПАЗШ маюць ня толькі ў Германіі, але і ў Польшчы буйныя капіталаўкладаньні, вялікая частка якіх у выпадку вайны паміж гэтымі краінамі, відавочна, будзе страчана. Амэрыканскі сэнатар Бора заявіў нядаўна польскаму паслу ў Вашынгтоне, што «народ і ўрад ПАЗШ разглядалі-бы вайну паміж Польшчай і Германіяй, як выкліканую выключна польскімі захопніцкімі жаданьнямі, як наступальную вайну і таму адносяцца да яе адмоўна».

«Дэр Дэйчэ» ў заключэньне канстатуе, што ў такім жа сэнсе выказаліся ангельскія і амэрыканскія дыпляматы ў Варшаве ў гутарцы з прадстаўнікамі польскага міністэрства замежных спраў. Паводле слоў газэты, у сур'ёзнасьці становішча на прыходзіцца сумневацца.

Адказны рэдактар М. ГАРЫН.

Дзяржаўнае Выдавецтва Беларусі

ДА ДНЯ 1 МАЯ

РЭВАЛЮЦЫЙНЫ РУХ.

Алі Махамэд. — Пралетарыят Індыі. Ц. 12 к.
Боген Д.—Заходняя Беларусь пад крывавым бізуном польскіх акупантаў. Ц. 3 к.
Бэкер Раймонд.—Жыцьцё і змаганьне амэрыканскага пралетарыяту. Ц. 95 к.
Васільеў К.—Каміцтэрн і яго ворагі. Ц. 18 к.
Вісьлінскі.—Польшча. Ц. 15 к.
Гаен.—Жыцьцё і барацьба чэха-славац. рабочых Ц. 10 к.
Гвяздоўскі С. — Сацыял-фашысты перад фашысцкім судом. Ц. 15 к.
Горкі М.—Будзем на варце. Ц. 70 к.
Гурнін Ян.—Пятля на шыі польскага гарняка сьпіскаецца. Ц. 45 к.
Далоў вайну імпэрыялістаў супроць СССР. Ц. 20 к.
Даніцэўскі.—Жыцьцё і барацьба польскага пралетарыяту. Ц. 10 к.
Дзікен.—Як жывецца пралетарыяту ў Англіі. Ц. 7 к.
Заводзні.—Як жыве і змагаецца францускі пралетарыят. Ц. 45 к.
Івін.—За Савецкі Кітай. Ц. 55 к.
Ізамаў. Сучасная нявольніцтва ў калёніях і паўкалёніях. Ц. 40 к.
Іозэф.—Рэвалюцыйны ўздым у Вэнгрыі. Ц. 20 к.
Мусо Маковар. — Прымусовая праца ў Індаэзіі. Ц. 12 к.
Радэк Карл.—Небясьпека фашысцкага перавароту ў Германіі. Ц. 25 к.
Рубі шт Ян.— Сусьветны эканамічны крызіс капіталізму. Ц. 85 к.
Рухаючыя сілы Гішпанскай рэвалюцыі. Ц. 10 к.
Сіхдзя Ф.—Румынія. Ц. 22 к.
Севін С.—ПАЗШ. Ц. 55 к.
Султан Задэ.—Парсія. Ц. 20 к.
Хаяма У.—Рабочы рух у калёніях Усходу. (Індыя, Інданэзія, Індакітай, Філіпіны, Карэя, Фармоза). Ц. 50 к.
Якаўлеў.—Заходняя Беларусь. Ц. 35 к.
Ленскі. — Чацьверты год крызісу ў Польшчы. Ц. 20 к.
Памятай аб скотсборо. Ц. 10 к.

САЦБУДАЎНІЦТВА

Вікін.—На змаганьне за якасьць прадукцыі. Ц. 15 к.
Данілевіч.— Рацыяналізацыя і змаганьне са стратамі на вытворчасьці. Ц. 30 к.
Жэлязноў.— Брыгада на гаспадарчым разьліку Ц. 10 к.
Клішчук.—Энтузіясты. Ц. 60 к.
Малевіч. — Усебеларускі агляд самбудаўніцтва. Ц. 30 к.
Мінуліна. — Спаборніцтва мас. Ц. 15 к.
Носаў-Шубін.—За якасьць, за канкрэтнае кіраўніцтва, за пляніраваньне. Ц. 20 к.
Паўлаў.—За сацыялістычную арганізацыю працы. Ц. 35 к.
Раманаў.—Чаму і як трэба ўзьнімаць прадукцыйнасьць працы. Ц. 15 к.
Расадзінаў.—Рабочыя рукі сацбудаўніцтву. Ц. 5 к.
Рубінчык—Баявыя задачы тэхнічнай прапаганды. Ц. 50 к.
Радзіцкі.—Саветы і сацыялістычнае наступленьне
Савічаў.—Як арганізаваць ударную брыгаду. Ц. 5 к.
Северны.—У баёх за паказальны цэх харчаваньня. Ц. 10 к.
Рэзалюцыі XIV зьезду КП(б)Б. Ц. 20 к.
Молатаў і Куйбышаў.—Аб другой пяцігодцы. (Даклад на IX канфэрэнцыі). Ц. 97 к.
Арджанікідзэ. — Вынікі разьвіцьця прамысловасьці за 1931 г. і задачы 1932 г. Ц. 22 к.
Справаздача Цэнтральнага Камітэту КП(б)Б Даклад і заключнае слова сакратара ЦК КП(б)Б тов. Шаранговіча на XIV зьезьдзе Камуністычнай партыі (Бальшавікоў) Беларусі. Ц. 22 к.
Рашэньні XVII Усесаюзнай партканфэрэнцыі ў масы. Вынікі разьвіцьця прамысловасьці за 1931 г. і задачы 1932 г. Дырэктывы да складаньня другога пяцігадовага пляну народнай гаспадаркі СССР. Ц. 12 к.

ВАЙСКОВАЯ ЛІТАРАТУРА

Буйваліксі.—З богам і мячом. Ц. 35 к.
Весялоўскі.—Японія і яе ўзброеныя сілы. Ц. 50 к.
Коняў.—На Савецка-Кітайскай граніцы. Ц. 30 к.
Косагаў.—Першая конная. Ц. 26 к.
Нарушэвіч. — Паветраныя сілы нашых суседзяў. Ц. 85 к.
Парфенаў.—Апошнія дні Калчака. Ц. 35 к.
Тульскі.—Манчжурыя. Ц. 40 к.

ЮНАЦКА-ДЗІЦЯЧАЯ ЛІТАРАТУРА

Кудзельні.—Маё першае мая. Ц. 10 к.
Сушкін.—Маёўкі ў мінулым. Ц. 10 к.
Шатэркін і Шпінэр. — Першая мая ў піянэрскім атрадзе. Ц. 15 к.
Івіна.—Першае мая. (П'еса).

Продаж утвараецца ва ўсіх кнігарнях ДВБ, спажыўкаапэрацыі і Саюздруку.

Сэктар кнігагандлю ДВБ.

З 27 КРАСАВІКА г. г. пачнецца

ВЫДАЧА НОВЫХ ПРАДУКТОВЫХ І ХЛЕБНЫХ КАРТАК.

Усе прадпрыемствы і ўстановы г. Менску

ПАВІННЫ прадставіць ДА 26 КРАСАВІКА г. г.

у бюро па выдачы наборных дакумантаў Гарсавету, вул. Калініна № 5 (былы стол пайнікаў МЦРК)

сьпісы працаўнікоў, што працуюць на прадпрыемстве, або ва установе па наступнай форме ў 2-х экзэмплярах.

№ № п/ч.	ПРОЗЬВІШЧА, ІМЯ І ІМЯ ПА БАЦЬКУ	Выконываемая работа.	УТРЫМАНЦЫ.						УВАГА	Расьпіска аб правільнасьці складаньня утрыманцаў
			Жонка і дзеці старэй 12 год	Іншыя дарослыя, бацькі і браты і г. д.	Дзеці да 12 год: Да 5 г.	Дзеці да 12 год: Ад 5 да 12 год	Разам з вспомн. рабочым.	Застаўць пустую		

Пры складаньні сьпісаў абавязкова патрабаваць ад працаўнікоў прадуктовыя лісткі на студзень месяц і выразаць прымацавальныя талёны „В", якія представіць разам са сьпісамі. На немаючых прадуктовых лістках на студзень месяц г.г. у графе ўвага рабіць адзнаку: чаму гэтых лістко́ў няма. Сьпісы павінны быць заньвержаны адміністрацыяй і мясцкомам. Не представіўшыя сьпісаў у вызначаному тэрміну будуць пазбаўлены права на атрыманьне наборных дакумантаў. За няправільна складзеныя сьпісы адміністрацыя і МК нясуць адказнасьць.

УВАГА: 1. Студэнты вузаў, тэхнікумаў, фабзавучаў і члены сям'і, якія маюць самастойны заработак у сьпіс утрыманцаў не ўключаюцца, а таксама і не ўключаюцца і сем'і, якія жывуць у не-прыгарадзкай чарты.

2. Прымацаваныя да разьмеркавальнікаў Белгандлю №№ 1, 2 і 3 і МЦРК № 5, наборныя прадукты і ПТР, што снабжаюцца праз Белгандаль, на прадпрыемствах або установах не ўключаюцца, бо наборныя дакуманты ім будуць выдавацца праз разьмеркавальнікі.

3. Парадак выдачы неарганізаванаму нас